

RINGEN

Ringen

dramatisering av J.R.R.Tolkiens romansvit

av Christian Lanciai (2004)

Personerna:

Sauron, Mordors herre
Bel-Fegor, den främsta ringsmidaren
de åtta andra ringsmidarna
Gandalf
Frodo
Sam
Pippin
Merry
Barliman Butterbur, värdshusvärd i Brie
Nob, hans dräng
Aragorn, kallad Stegaren
Bilbo
Elrond, alvernas herre
Legolas
Boromir
Gloin
Gimli, hans son
Saruman den Vite
Galadriel, drottning av Lothlorien
Haldir
Kung Theoden av Rohan
Eowyn, hans systerdotter
Eomer, hans systerson
Grima Ormstunga
Hama
Gollum
Faramir, Boromirs bror
Damrod
Mablung
Denethor av Gondor
Arwen, Elronds dotter
en härold
orcher

Handlingen äger rum i Eriador, Rohan, Gondor och Mordor
i begynnelsen av mänsklighetens tidsålder.

Copyright © Christian Lanciai 2004

Ringen

Akt I scen 1.

Hög gotisk sal, mycket praktfull men mycket mörk och dyster.

Sauron (ensam i svart kåpa och huva med mörka glasögon) Nej, det kan jag inte acceptera. Skulle jag då avstå från min rätt? Jag smidde själv den högsta ringen för att i den koncentrera hela världens makt och samla alla levande andliga krafter i ett enda koncentrat konkret, som skulle styra alla världens makter och församla alla älvavärldens smidda ringar lättillgängligt i en enda hand och form. Min skulle bli all makten i all världen i en enda lätthanterlig magisk ring, den mäktigaste, sista och fullkomligaste av de ädla ringar alverna framställde för att rätt förläna magisk makt. Jag gjorde den helt själv, den yppersta av maktens ringar! Men de uppstudsiga gräsliga och dumma människorna ville ej ha någon ordning i vår värld och uppreste sig mot mitt herravälde. Så drog kriget fram förstörande allt levande i hela världen, och jag mötte själv den högfärdige Isildur i strid, som kapade av handen på mig för att för sin egen del ta hand om ringen. Det var inte acceptabelt, och jag sände ut all världens värsta missfoster i outtröttlig jakt på plundraren, och de hann upp honom och satte hundra pilar i honom så att han föll i Anduins vågor och försvann i djupet med min ring, som sedan aldrig kunnat bärgas.

Men jag vet att ringen lever, ty den har ett eget liv som sänder ut signaler och vill åter till sin enda rätta ägare! Vi har nu återhämtat oss från krigets fasor och vår undergång, men vi behöver ringen för att helt förmå återupprätta världens ordning och vårt välde. Ringen kallar på mig! Jag vet att den är i rörelse och aldrig blivit glömd, och någon ovärdig bedragare begagnar den till fräcka tricks med att utnyttja den för att få spela sina vänner spratt för att med den göra sig osynlig – på skoj. Det kallar jag förfelat syfte och rent maktmissbruk!

(griper med sin klo av järn och andra handen en väldig klubba som han slår mot en väldig gonggong två gånger. Genast infinner sig nio andra svartkåpklädda resliga spökaktiga tjänare.)

Ni har hört mitt bud! Den ringen lever, och den måste finnas! Sky ej några medel! Muta vem som helst med vad som helst! Den finns hos hoberna i Fylke någonstans i fjärran nordväst bortom bergen. För dess ägare och ringen hit till mig! Han måste bli min slav som alla andra!

1 Det är långt till Fylke.

Sauron Vad gör det? Vad är väl något avstånd här i världen för min lags förlängda arm? Ni måste finna honom och min ring, ty annars kan vi aldrig segra över världen.

1 Ja, min herre.

2 Din lag är all världens lag, och ingen äger rätt att trotsa den.

3 Din framgång är all världens framgång, och vi främjar den med alla medel.

4 Ringen är din egen, endast du har smitt den, och den tillhör aldrig någon annan än din egen högsta makt.

5 Vi skall hemsöka hoberna, utforska deras land och finna ringen.

6 Och vi skall hembära den till dig.

7 Dess rövare skall få betala för sitt pris med sitt folks underkastelse för alltid.

8 Ingen kommer undan Sauron.

9 Hans är makten i all evighet.

Sauron Så skall det låta, mina tjänare! Begiv er ut och sök! Rannsaka världen, och vänd upp och ner på den om det behövs, men återbörda ringen till dess enda rätta ägare!

alla nio (bugar sig) Vi lyder. *(De avlägsnar sig.)*

Sauron (sedan de gått) Nu börjar det, mitt sista fälttåg, Saurons sista skrik i världen för att återskaffa sig sin makt i ett försvarskrig mot all mänsklighetens konkurrens och dumhet och opposition! Och jag ger aldrig upp, så länge ringen lever och kan åter ge mig hela världens makt och världskontrollen i min hand! *(höjer sina händer (med klon av järn) mot skyn som för att utmana själva himmelen.)*

Scen 2. Bag End i Hobbiton.

Frodo Nej, Bilbo, det skulle du inte ha gjort, bara försvinna så där och bara lämna frågetecken efter dig, som om du inte var tillräckligt vanryktad redan. Nu går du till historien som den galne Bilbo, som trollade bort dig själv mitt under ditt livs största fest, som du själv stod värd för. Så gör man bara inte. Och den här ringen sen, som du motvilligt lämnade kvar efter dig bara genom Gandalf Grås övertalning, det största mysteriet i ditt liv, som du envist vägrade dela med dig. Du lämnade bara mystifika­tioner efter dig, och jag vet inte om jag ska vara arg på dig eller tacksam för att du gjorde mig till din ende arvinge, som därigenom också fick ärva dina myter och lögner, ditt dåliga rykte och alla dina obesvarade frågor. Till och med frågan hur du kom över den här ringen gav du lika motsägelsefulla svar på, som måste stämpla dig som lögnare och mytoman för alla tider. Likväl varnade du mig för ringen. Var det den som gjorde dig osynlig? Var den ditt livs enda stöld och största bedrägeri? Hur skulle väl jag då kunna motstå frestelsen att träda den på mitt finger.... *(ska just göra det när dörren öppnas och Gandalf visar sig. Han fattar genast vad som håller på att ske.)*

Gandalf Jag skulle inte göra det där i ditt ställe, Frodo!

Frodo Gandalf!

Gandalf Jag kom tydligen i sista ögonblicket.

Frodo Gandalf! Du är tillbaka! Var har du varit?

Gandalf Överallt och ingenstans. Jag har kunskapat och fått mer kunskap än vad som är hälsosamt för någon. Frodo, vi svävar alla i den högsta fara.

Frodo Vad har hänt?

Gandalf Hur ska jag kunna förklara det? Mörkrets furste har rest sig igen och vill förslava hela världen, som om han inte lärt sig något av sin förra läxa, när allt gick åt helvete för honom och för hela världen för hans vanvettiga maktambitioners skull.... Du har väl aldrig tagit på dig ringen, Frodo?

Frodo Men vad har Bilbos ring med en galen tyrann att göra?

Gandalf Allt, Frodo, allt! Den ring du har, och som Bilbo kom över genom en lyckträff, är nämligen hans ring.

Frodo Om han vill ha den får han väl komma och hämta den då.

Gandalf Det är inte så enkelt. *(tar ringen ifrån honom och kastar den i brasan)*

Frodo Men vad gör du, Gandalf? Bilbos ring!

Gandalf Ta det lugnt, den tar ingen skada. Den är smidd av älvakungens händer, och dess magiska kraft motstår alla de fyra elementen. Ta ut den ur brasan nu.

Frodo Men den måste vara glödhet!

Gandalf (petar ut den) Inte alls. Känn själv. *(Frodo tar upp den.)* Syna den nu noga. Ser du något skrivet i den?

Frodo Jo, faktiskt. Det är små fina sirliga bokstäver som av eld. Men jag kan inte tyda dem.

Gandalf Det är skrivet på alvernas eget språk. Låt mig se. (*tar hand om ringen och synar den. Allvarligt:*) Det är som jag fruktade. Detta är självaste den högsta härskarringen. Den är utan motstycke i världens historia. Många mäktiga magiska ringar smiddes genom alvers kunskaps fantastiska hantverksskicklighet, men denna ringen var den sista och yppersta.

Frodo Vad står det?

Gandalf

"En ring att härska över alla, en ring att finna dem och samla dem, en ring att koncentrera deras kraft och binda dem i mörkret."

Frodo Det låter hemskt!

Gandalf Ja, inte sant?

Frodo Vad ska vi göra?

Gandalf För denna enda lilla rings skull, Frodo, står mörkrets furste i beråd att kasta hela världen i olycka och krig, och han ämnar göra det. Ingenting kan stoppa honom, utom denna enda lilla ring.

Frodo Hur?

Gandalf Genom att den förstörs.

Frodo Men du sade ju själv, att den motstår alla fyra elementen!

Gandalf Just därför finns det bara ett enda sätt att förstöra den. Vi måste återbörda den till Mordor, varifrån den kom, och kasta den ner i Domedagsbergets krater, som är en levande vulkan. Endast därifrån kan den aldrig mera återvinnas.

Frodo Och vem ska göra det?

Gandalf Du.

Frodo Ska jag?

Gandalf Ta det inte så allvarligt, men det vore bäst om du som ringens faktiska ägare faktiskt gjorde det. Knappast någon annan skulle kunna göra det.

Frodo Kan du inte ta den själv och göra det själv, du som vet vad det handlar om och vet var Mordor ligger!

Gandalf Fresta mig inte, Frodo! I mina händer skulle ringen kunna bli lika farlig som i Saurons, ty jag är en trollkarl! Glöm aldrig det! Jag är en säkerhetsrisk! Jag vacklar mellan avgrund och förtvivlan och står mellan ont och gott och vet mer än vad som är hälsosamt för någon! Endast en oskyldig som du skulle rätt kunna förvalta ringen.

Frodo Ursäkta mig, Gandalf Grå, men är inte allt detta något teatraliskt? Överdriver du inte? Hur kan en liten ring få en sådan makalös betydelse?

Gandalf Så talar du då du är okunnig om magins mysterium. All makt kommer av magi. Problemet är att det finns vit magi och svart magi. Själv är jag som trollkarl endast grå – jag står alltså inte på någon sida. Men jag måste välja rätt, och därför måste jag göra vad som är rätt.

Frodo Men om ringen tillhör den där Sauron är han väl i sin fulla rätt att få den tillbaka? Vi kanske rentav kan få hittelön?

Gandalf Det viktiga är inte vem som har rätt utan vad som är rätt, Frodo. Ringen måste förstöras, och Sauron måste förstöras med den. Det är det enda rätta i detta fall.

Frodo Jag tycker ändå det låter lite väl drastiskt.

Gandalf Sauron har sänt ut hejdukar över hela världen för att efterspana ringen, Frodo. De har visat sig i Rohan och Mörkskogen och Brie. Han vet kanske att den finns i Fylket. De kan komma hit när som helst. När de får höra om Bilbos

försvinnande är det lätt för dem att förstå att de är på rätta spåret. Om de kommer hit, Frodo, får de inte finna dig här med ringen.

Frodo Skall jag då fly och försvinna som Bilbo?

Gandalf Det kanske redan är för sent. (*Prassel utanför.*) Tyst! Vad var det?

Frodo Här prasslar det alltid i buskarna.

Gandalf Det där var någon. Håll dig alldeles tyst. (*smyger fram till dörren. Rycker upp den. Samwise Gamgee står utanför.*)

Frodo Sam!

Sam Förlåt att jag stör. Jag råkade få nys om att Gandalf setts gå in här. Välkommen tillbaka, Gandalf!

Gandalf Har du lyssnat?

Sam Jag kunde inte låta bli att höra det sista.

Gandalf Kom in, fort, och stäng dörren! (*Sam kommer in.*)

Sam Har du problem, Frodo? Ska jag hjälpa dig?

Gandalf Han kan sannerligen behöva din hjälp.

Frodo Bilbo har gett mig världens tyngsta börda i arv, Sam, som jag måste återbörda till dess rätta ägare.

Sam Var då?

Frodo I Mordor.

Sam Puh! Då förstår jag att du har problem.

Gandalf Problemet är hela Fylkets, Sam. Mörksens furstes utsända spejare kan komma hit när som helst och terrorisera befolkningen.

Sam De är redan här.

Frodo Vad säger du?

Sam Mörka ryttare klädda helt i svart och maskerade, så man inte ens ser ansiktet på dem?

Gandalf Har du sett dem?

Sam Två sådana har satt skräck i byarna söderut.

Gandalf Ingen tid att förlora, således. Frodo måste iväg.

Frodo Följer du med mig, Gandalf?

Gandalf Jag kan inte. Jag behövs på andra ställen. Men Sam kan kanske följa med dig. Han vet ju även han redan för mycket.

Sam Jag ska ansvara för dig med mitt liv, Frodo.

Gandalf Tyst! Jag hör någonting! Blev du skuggad hit, Samwise Gamgee?

Sam Inte vad jag vet. Jag kom ensam.

Gandalf Det kommer någon.

(Dörren slås upp och Pippin kommer in.)

Pippin (enkelt) Hej, Frodo! En svartklädd maskerad ryttare har frågat efter dig i Frogmorton.

Gandalf De kommer närmare.

Pippin Är Frodo i knipa?

Sam Om han är!

Gandalf Han måste bort härifrån genast, Pippin. Sam följer med honom. Om du också följer med är ni ännu säkrare.

Pippin Men kommer inte folk att undra över vart vi har tagit vägen?

Gandalf Det är bättre det än att hela Fylket brandskattas av terrorister.

Pippin Jag begriper ingenting.

Sam Var glad för det.

Frodo Hänger du med, Pippin?

Pippin Vart då?

Frodo Ut på äventyr. Vi måste befria Fylket från en politisk belastning.
Pippin Har jag något val?
Sam Nej, för precis som jag vet du för mycket, och om de svarta ryttarna får tag i dig blir det synd om dig.
Gandalf Tyst! Det är någon som smyger utanför fönstret.
Pippin (skriker) Bara de inte har upptäckt oss!
Sam (sätter handen för hans mun) Tyst, Pippin.
Gandalf (smyger fram till fönstret, lurar, hugger till någon och ropar) Ha!
(Han har lagt händerna på den förskräckte Merriman.)
Sam Men det är ju bara Merry!
Frodo Kom in, Merry! Vad gör du ute i buskarna?
Merry Här verkade vara något spännande på gång.
Gandalf Du anar inte *hur* spännande.
Merry Ska ni ut på äventyr?
Pippin Om vi ska!
Merry Får jag hänga med?
Sam Vi har svurit att försvara Frodo med våra liv, Merry. De svarta spejarna är ute efter honom. Han får inte åka fast. Är du med?
Merry Visst!
Gandalf Det räcker. Låt det inte bli fler. Ni måste ge er av genast. Bege er till Rivendell vid foten av de dimmiga bergen i öster. Jag ska försöka sammankalla ett råd där med de alver som finns kvar. De flesta har begivit sig över havet västerut.
Frodo Så vi får se dig där, Gandalf?
Gandalf Det hoppas jag verkligen, Frodo. Skynda er. Vägen är inte farlig eller lång, men den enda faran på vägen ligger i att möta Mordors spejare.
Merry Mordors spejare!
Pippin Det är för sent att backa ut nu, Merry.
Merry Vad har du råkat i för klister egentligen, Frodo?
Frodo Det vet jag inte riktigt själv, men det måste tydligen åtgärdas.
Gandalf Ingen tid att förlora på mera prat.
Sam Vi är klara, Gandalf. Är ni klara, Frodo, Pippin och Merry?
Pippin Alltid redo!
Sam Vad väntar vi på?
Gandalf Skynda er, små hober! (*Frodo, Sam, Pippin och Merry skyndar sig ut.*)
 Jag hoppas bara vi inte är för sent ute. Vi har ett försprång, men jag är rädd att det är det minsta tänkbara.

Scen 3. Vårdshuset "Den pockande ponnyn".
 (De fyra hoberna knackar på.)

värden (öppnar dörrluckan) Vad står på? Vad gör ni ute så här sent?
Frodo Vi har rest hela dagen och söker nattlogi.
värden Hober! Och från Fylket dessutom! Det är då inte varje dag! Stig in, stig in!
(Värden släpper in dem, vårdshuset öppnar sig och blottar ett sprudlande folkliv, som en gammal pub.)
 Känn er som hemma! Vill ni ha mat först, eller vill ni genast gå och lägga er?
Pippin Inte går vi väl och lägger oss på fastande magar!
Merry Det är klart vi måste ha något att äta!
Frodo Vi borde inte blanda oss med folket och göra oss uppmärksammade....

Sam Frodo, vi måste ju få slappna av!
värden Ni sover säkert bättre om ni får någon ersättning för dagens vedermödor i era skrikande magar....
Pippin Precis, herrn!
värden Slå er bara ner, så kommer vi med maten! (*går till sina ärenden*)
Sam Det är bäst vi gör som han säger och inte väcker uppmärksamhet med några protester.
Pippin Precis!
Merry Det är ju ingen idé att vi svälter ihjäl, eller hur, Frodo?
Frodo Naturligtvis inte. Men det vore inte roligt om de svarta ryttarna skulle finna oss här och sticka hela stället i brand för vår skull....
Merry Du ska då alltid överdriva.
främlingen (i ett mörkt hörn) Varifrån kommer ni?
Frodo Varifrån kommer du själv, mörke främling?
främlingen Jag frågade först. Men ni gör klokt i att vara varsamma. Skumt folk är i farten.
Sam Som du själv, till exempel, va?
främlingen Ni har ingenting att frukta av mig. Jag är hederlig.
Pippin Ska vi tro på det, va?
Sam Varför döljer du dig då i mörkret?
främlingen Jag är inte väl sedd här som en vandrare från öster.
Merry (till de andra) Han verkar skum.
Pippin Minst sagt.
värden (kommer med maten) Här har ni det bästa som huset förmår! Låt er väl smaka!
Pippin Du kom i grevens tid, minsann! Vi är utsvultna!
värden Det är sällan vi får resande hober hit från väster. Ni har säkert något att berätta.
Pippin Om vi har!
Merry Tyst, Pippin!
Pippin Vad har vi att dölja? Vad kan det skada att vi berättar om våra äventyr i Gamla Skogen och Tom Bombadil?
värden Tom Bombadil? Har ni träffat honom?
Pippin I egen hög person! Det var han som rekommenderade ditt värdshus som ett säkert ställe.
värden Det hoppas jag verkligen att det är för er. Vad sade Tom Bombadil mera?
Pippin Kan ni tänka er, att han tog på sig Frodos ring, och han blev inte osynlig! Men Frodo tog på sig den och försökte smyga ut osynlig, men Tom Bombadil såg honom! Tom Bombadil kan ingen lura, och han genomskådar allt och alla!
främlingen Det är riktigt att Tom Bombadil genom sin förtrogenhet med träden och vattnet och naturens innersta väsen kan se allt och förstå allt, men ni borde inte offentliggöra att han genomskådade er hemlighet.
Pippin (vill sjunka genom jorden, slår händerna för munnen) Nu har jag försagt mig!
värden Milde himmel! Då måste en av er vara just den hob som jag har ett brev till från Gandalf. (*vänder sig till Frodo*) Kan du vara Frodo Baggins?
Sam Det kan vi alla intyga att han är.
värden Varsågod. (*överräcker ett tjockt brev*) Jag skulle ha sänt iväg det för länge sen, men sen glömde jag bort det, och sen hörde jag att ni kanske skulle passera förbi....
Sam Vad säger han, Frodo?

Frodo Dåliga nyheter. Han ber oss skynda på till Rivendell. Han rekommenderar en typ som kallas Stegaren, en mörk spenslig man, som kan hjälpa oss på vägen.

främlingen Jag känner honom.

Pippin Och hur kan du väl känna honom, herr Okänd?

främlingen Därför att det är jag.

värden Det är riktigt, mina vänner. Ni har Stegaren framför er.

Frodo Gandalf säger att ert riktiga namn är något annat.

Aragorn Aragorn.

Frodo Det är riktigt.

Aragorn Ni är i fara, mina små vänner. Detta är inget ställe för troskyldiga hober. Här finns spioner överallt, och ni har just läckt ut inför hela värdshuset att Frodo har en ring som gör honom osynlig. Ingen plats i världen kunde just nu vara osäkrare för er än detta värdshus.

värden (till Aragorn) Svarta ryttare har frågat efter Frodo Baggins vid stadporten.

Aragorn Då var det tur att jag fann er först. Vi har inte ett ögonblick att förlora. Kom!

Merry Men maten!

Aragorn Man reser snabbast på fastande mage. Kom!

Pippin Men ölet! Och efterrätten! Våra bakelser!

Aragorn Stanna kvar och festa om du vill, lille vän, men skyll inte på mig om efterräkningen då blir döden. Kom med nu! Vi måste hinna före!

Frodo Aragorn tycks veta vad han talar om. Det vet inte vi. Kom!

(Hoberna går med Aragorn.)

värden Vad har vi gjort för att förtjäna dessa politiska bekymmer? Det sista jag någonsin önskat har varit ovälkomna gäster.

(Två svarta spejare bryter in.)

1 Var är hoberna?

värden Här finns inga hober.

1 De har funnits här!

värden I så fall finns de inte här längre. Vad kan vi stå till tjänst med, mina herrar?

2 Vilken väg tog de?

värden De tog vägen ut. Längre än så sträcker sig inte mina befogenheter.

1 (till 2) De har smitit. De har kommit undan. Igen.

2 Vi hinner ifatt dem. Vi kan färdas bättre under natten än de.

(Spejarna avlägsnar sig hastigt.)

värden Puh! De nöjde sig med nederlaget!

Nob Vad är de där hoberna egentligen för några? Och varför är de jagade av hela världen?

värden Därför att de inte har gjort något, Nob. De är fullkomligt oskyldiga.

Nob Och vad är de där svarta maskerade terroristerna för ena? Varför snokar de omkring i hela landet?

värden Ingen vet vem de är, men alla vet var de kommer ifrån.

Nob Nå?

värden Mordor, världens svarta håll.

Nob Ve och fasa!

(Dörren öppnas plötsligt, och Gandalf kommer in.)

Gandalf Har de varit här?

Nob Vilka då? Alla har varit här!

Gandalf Hoberna! De fyra hoberna!

värden Ja, och två svarta spejare även. Hoberna kom iväg först innan spejarna kom.

Gandalf Gav du dem mitt brev?
värden Ja, de skyndar sig till Rivendell.
Gandalf Men spejarna hinner ifatt dem. Bara inte Frodo gör något dumt. Han läste väl brevet ordentligt?
värden Jag hoppas det.
Gandalf Det hoppas jag även, för om han åker fast, min gode Barliman Butterbur, kommer solen aldrig mer att skina över detta landet. Godnatt, mina herrar. (*går abrupt ut igen*)
värden Gandalf Grå är alltid ute på mystiska ärenden.
Nob Men han gör väl så gott han kan?
värden Det gör vi alla, Nob, som saknar annat intresse än att leva vidare för det vi håller kärt i denna värld.

Scen 4. Rivendell.

Frodo till sängs i ett ljust och fridfullt rum. Gandalf vakar.

Gandalf Han vaknar. Han kommer till sig. Äntligen!
Frodo (vaknar) Gandalf! Är det sant?
Gandalf Ja, min son, det är fullkomligt sant. Du är äntligen i trygghet efter många ohyggliga faror. Du har gått igenom mycket. Förlåt mig.
Frodo Det är inte ditt fel.
Gandalf Jo, delvis. Jag kunde ha gjort mera för att förebygga farorna. Och jag hade gjort mera, om jag inte blivit förhindrad. Men nu är jag här.
Frodo Och tycks leva trots allt. Vad hände?
Gandalf De svarta spejarna hann upp er på Vädertoppen. Där gjorde du just det som jag mest av allt alltid varnat dig för: du satte ringen på ditt finger och blev osynlig. Förstår du inte, Frodo, att varje gång du tar på dig ringen ropar den till sin härskare i triumf: jag lever! Jag fungerar! Jag är här! Och så mycket av Mörkrets Furstes själ finns i denna ringen, att han omedelbart känner ringens kallelse och utrop. Så gör även hans nio närmaste tjänare, de nio ringsmidarna, som hänsynslöst förföljt och jagat dig och dina vänner ända sedan ni lämnade Fylket. Och när du tog på dig ringen i deras åsyn blev du en av dem. Du kunde inte ha blivit mera synlig för dem. Du gav dig till känna, medan du utan ringen på ditt finger hade kunnat slinka undan dem som vanligt. Men just för att du visade dig med ringen kunde de stöta till mot dig och träffa dig med sin förgiftade kniv, som hade gjort dig till deras slav för alltid, om den träffat rätt. Lyckligtvis gick den bara in i skuldran, och du klarade dig som genom ett under.
Frodo Det sista jag minns är hur de alla nio satte efter mig över floden men hur flodens vågor reste sig över dem och begravde dem.
Gandalf Ja, floden förde dem med sig och berövade dem deras hästar, men de kommer tillbaka. De kom undan med knappaste nöd, och efter flodens framfart fann dig dina vänner medvetlös på andra stranden. Sedan förde de dig hit i säkerhet. Mordor förlorade denna rond, men det kommer fler. Rivendell liksom Fylket står utom Mordors räckhåll, men bara för tillfället. De är oaser i mörkrets öken, där Sauron stadigt expanderar sin allt förlamande och förslavande makt.
Frodo Så alla har klarat sig? Det var bara jag som råkade illa ut?
Gandalf Det är bara dig de är ute efter. Dina vänner är utom all fara utom i ditt sällskap.

Frodo Hur ska jag klara detta, Gandalf? Jag faller ju för frestelsen hela tiden. Jag är bara en liten dödlig mänsklig varelse. De har nästan lyckats döda mig och nästan lyckats frånta mig min själ.

Gandalf Men bara nästan. Du har visat prov på en utomordentlig motståndskraft. Du färdades i sjutton dygn med den förgiftade knivspetsen i ditt kött, som en annan dukat under för inom en dag. Du duger, Frodo. Din enda svaga punkt är din egen vilja, som alltför mycket tvekar i ängslig osäkerhet. Du vacklar, men du faller inte.

Frodo Jag föll inte för att andra stöttade mig, som du.

Gandalf Och jag stöttade dig inte tillräckligt. Förlåt mig. Dilemmat för sådana som jag är att vi måste befinna oss på alltför många ställen samtidigt. Det är tyvärr en omöjlighet.

Frodo Vi gör så gott vi kan, Gandalf. Kan någon begära något mera av oss?

Gandalf Nej, men själva kan vi alltid göra det. Men du har vaknat. Det är huvudsaken. Du måste nu få träffa dina vänner. Kom in, Sam och Pippin och Merry! Han lever! (*Dessa kommer överlyckliga in.*)

Sam Frodo! Vi klarade det!

Frodo Så långt!

Pippin Det värsta är över!

Frodo Det har bara börjat.

Merry Du klarade biffen! Vem som helst annars hade dött! Elrond har opererat på dig i tre dagar!

Frodo Elrond?

Gandalf Herren över Rivendell, vår främsta bundsförvant mot Mordor. Han har kallat till rådplägning i morgon. Du får vara med, nu när du har kommit till dig. Han fick ut den sista förgiftade knivspetsen ur din skuldra igår. Först efter det var du utom fara för ditt liv. (*Bilbo kommer in.*)

Frodo Men vem kommer här om inte gamle Bilbo?

Bilbo Frodo, jag är så ledsen över allt obehag jag utsatt dig för.

Frodo Du gjorde det inte med vilje.

Bilbo Nej, det ska gudarna veta!

Frodo Du visste inte själv vad din ring var för något.

Bilbo Jag skulle aldrig ha tagit den från Gollum.

Frodo Gollum? Vem är Gollum?

Gandalf Smeagol är hans verkliga namn. Det var han som tog ringen från sin kompis Deagol, som fann den på flodens botten. Han dödade Deagol, tog ringen och förjagades från sitt släktes gemenskap. Han sökte sig ner till underjordens vattengrottor, där Bilbo fann honom och lurade ringen av honom. Var det inte så, Bilbo?

Bilbo Jag vann ringen av honom genom ärlig kamp i en gåttävling.

Frodo Och har Gollum aldrig försökt återta den?

Gandalf Ingen vet var Gollum finns idag. Men Sauron vet att ringen är i rörelse och aktiv, och det är allt som betyder något. Där är vår utmaning.

Frodo Det är gott att se dig, Bilbo.

Bilbo Även så, Frodo, min son, i brist på andra.

Gandalf Låt honom sova nu. Vi har en viktig konferens i morgon.

Pippin Du har klarat dig, Frodo! Du kommer att leva!

Merry Och vi med dig!

Frodo Tack, kompisar. Vi kör vidare.

Sam Så ska det låta, Frodo!

Gandalf Vila ut nu, Frodo. Du behöver mera krafter än du någonsin kan få.
Frodo Jag är medveten om detta, Gandalf.

(Gandalf får ut alla och går själv sedan.)

Frodo För mig är ringen bara ständig skräck och frätande förföljelse och oro, sömnlöshet, och värst av allt: en avgrundsdjup förförelse och frestelse, som jag en dag, det vet jag, måste falla för till slut. Kung Sauron, ringens egentliga härskare och ägare, har makt att genom ringen kalla på mig och förföra mig. Jag kan stå ut tills vidare och stå emot att falla för dess svindel, men hur länge? Jag vill inte tänka på det.

Akt II scen 1. Rådet.

Elrond För det första vill jag tacka er alla för att ni har kommit. Ni har kommit från när och fjärran, och flera av er har trotsat ohyggliga avstånd och faror bara för att komma hit. Det gäller främst prins Boromir från Gondor långt i söder och våra hober från Eriadors västligaste utmarker. Vi har även våra dvärgar från Erebor, det ensliga berget i nordost, och Legolas från Mörkskogens norra utkanter. Så har vi Aragorn, frigångaren från Arnor, och Gandalf Grå, efter Saruman den Vite den främste av världens mager. Dessa är våra viktigaste gäster, som alla har väsentliga nyheter att berätta, och för vilkas skull vi sammankallat denna viktiga konferens, som kan bli avgörande för världens framtid. Jag lämnar ordet först till Boromir.

Boromir Läget är bekymmersamt, mina vänner från när och fjärran. Mörksens krafter har ånyo rest sin hotfulla makt och trotsat oss med nya arméer, som uppvisat en slagkraft som vi inte kunnat stå emot. De hotar Rohan och Gondor, och vi finner oss allvarligt trängda. Vi kan inte försvara Osgiliath, som upprepade gånger angripits och vars befolkning nu flyr i hundratal. Jag ville mest bara informera er om läget och fråga er om ni vet något om bakgrunden till Mordors nya makt.

Elrond Vi har alla med oro observerat Mordors nya aggressivitet och potens och har alla förbryllats av samma fråga: hur har Mordor kunnat återuppstå? Besegrades icke Sauron och Mordor i grunden när Sauron blev av med härskarringen och sin högra hand, som Isildur befriade världen från? Gloin från Esgaroth.

Gloin Orcher har börjat dyka upp igen under natten i Mörkskogen. De kommer söderifrån i tusental och översvämmar fredliga trakter i nattliga räder, så att Mörkskogen åter har blivit en farlig del av världen. I Esgaroth befarar vi det värsta. Vi är bara sju dvärgakungar kvar.

Bilbo Vet ni ingenting om Balin?

Gloin När det gick bra för oss beslöt sig Balin med Oin och Ori och en hel hopper andra dvärgar att återta Moria och fortsätta arbetet i dess mäktiga gruvgångar. Det tycktes gå bra till en början, men sedan upphörde kontakten. Två gånger har vi nu sänt budbärare dit för att undersöka situationen, som kommit tillbaka tomhänta. Vi tänker våga ett tredje försök, men nya massor av orcher är i farten, och vi befarar det värsta.

Legolas Var kommer alla dessa orcher ifrån? Hade vi inte fått bukt med dem en gång för alla?

Gandalf Tyvärr kan jag besvara frågan med troligen de sämsta nyheterna under denna konferens. Saruman den Vite kallade mig till sig för överläggning om situationen. Jag begav mig till Isengard men fann ej den gamle gode Saruman den Vite. Han var inte längre vit. Han har fallit under Mordors inflytande.

(Alla förfasar sig.)

Elrond (chockerad) Hur manifesterade sig detta?

Gandalf Han var som besatt av 'den nya makten', som han kallade den, som han ansåg oövervinnelig, och han ville ha mig med i leken. Han har insjuknat i den hopplöst morbida sjukdomen maktlystnad. Han står i fortlöpande kontakt med Mordor och inbillar sig att han kan bli lika mäktig som Sauron själv. Därför vill han ha härskarringen. Han har förstått att den dykt upp i fjärran Fylket och visste att jag varit iögonfallande upptagen där, varför han tog för givet att jag visste var ringen fanns. Det var bara därför han hade kallat mig till sig.

Legolas Och orcherna?

Gandalf Saruman odlar själv en armé av orcher som växer varje dag. Sauron och Saruman har slagit sina påsar ihop mot hela vår fria värld, och större delen av denna litar fortfarande blint på Saruman, särskilt konungen av Rohan.

Boromir Rohans ryttare skulle aldrig slå sig i lag med Sauron och Mordor. Det är en absolut omöjlighet.

Elrond Var står du själv, Gandalf Grå? Om du motstod Sarumans övertalning, hur kom du då levande ur hans våld? Knappast hade han velat att du exponerade hans förräderi mot den fria världen.

Gandalf Jag vägrade acceptera hans erbjudanden och att samarbeta med honom. Då kvarhölls jag med våld och fängslades i Orthanc, där jag vaktades dag och natt av rytande orcher och varulvar. Ni vet hur rymningssäkert Isengard är. Det är en ointaglig fästning. Ingen kommer ut eller in utan Sarumans myndighet. Det var slutligen örnen Gwaihir, vindarnas herre, den största av de stora örnarna, som förde mig därifrån. Han förde mig till Rohan, där jag fick låna konungarikets snabbaste häst, varpå jag omedelbart red till Fylket och kunde följa hobernas färskas spår genom förtvivlan och prövningar hit till Rivendell. Brie har fortfarande inte hämtat sig efter de svarta spejarnas påhälsningar där.

Gloin Även vi har haft påhälsningar av de svarta spejarna. En av dem kom till Esgaroth och framförde ett anbud. Vi skulle samarbeta med Mordor och därför rikligen belönas. Vi har bara haft onda erfarenheter av Mordor, så vi bad om betänketid. "Tänk inte för länge," sade den utsände svarte maskerade ryttaren och försvann. Sedan började orcherna översvämma Mörkskogen.

Legolas Jag har hört att Rohan betalar tribut till Mordor genom leverans av hästar. Är det riktigt?

Boromir Omöjligt. Rohan har aldrig betalat tribut till Mordor. Hästuppfödningen är Rohans stolthet och ära. Skulle Rohan sälja den till Mordor av ren feighet? Omöjligt.

Gandalf Dess värre är det sant. Rohans konung är i knipa. Jag vet ännu inte hur.

Elrond Får vi nu äntligen höra hur det förhåller sig med härskarringen. Finns den verkligen?

Gandalf Den finns dessvärre och är verksam, och Sauron har upptäckt det. Därför har hans liv och ambitioner ånyo vaknat. Därför har han sänt ut sina nio ringsmidare att leta rätt på den med vilka medel som helst. Därför har de förföljt dessa fyra hober genom hela Eriador från Fylket hit. De har sett ringen, ty Frodo har tagit den på sig inför deras åsyn. Frodo fick nästan plikta därför med sitt liv. Endast Elrond kunde rädda honom och befria honom från en förgiftad knivspets som grävt sig in i hans skuldra. Det var med största nöd Frodo kunde räddas till Rivendell.

Elrond Och här är han säker, men hur länge?

Boromir Allt är alltså ringens fel. Hur skall vi åtgärda den? Kan vi inte använda dess makt mot Mordor?

Gandalf Din narr, förstår du inte att ringens makt är en sjukdom och den dödligaste av alla sjukdomar? Även Sauron var god från början. Både han och orchererna har en gång varit alver. Det var av alverna han lärde sig smida magiska ringar, men han anfäktades av besattheten att smida en magisk ring som skulle behärska alla de andra. Alverna delade generöst och troskyldigt med sig av alla sina magiska kunskaper med honom, vilket de sedan dess har fått ångra. Sauron gick sin egen väg och lyckades med sin härskarring skaffa sig kontroll över alla de andra med tre undantag: de tre ringar som alverna fortfarande besitter. Sauron kan aldrig få makt över alverna, och därför är vi säkra här. Av en slump har ringen hamnat hos de oskyldiga hoberna, som aldrig haft med världsordningen att göra. Det ter sig som en ödets försyn att just de skulle få hand om ringen utan att använda den, förrän Bilbo behagade utföra ett trick med den på sin födelsedagsfest. Då vaknade ringen och Sauron till liv. Den lever, och Sauron lever mest på grund av den och dess magi. Därför måste den förgöras.

Boromir Men hur? Sända den till havets botten?

Gandalf Det finns bara ett sätt. Den måste slungas in i eldkratern på själva Domedagsberget.

Boromir (skrattar till) Och vem ska göra detta?

Gandalf Det finns bara en som kan göra det: ringens ägare själv, som nu är Frodo.
(Paus och tystnad.)

Elrond Kan han klara det?

Gandalf Det beror på Frodo själv.

Legolas Vi har inget alternativ. Han måste klara det. Vi kan inte stå emot Mordors makt med världsliga medel. Så länge ringen lever och verkar kommer han att expandera och översvämma världen med sina grymma omänskliga orcher. Ringen måste förgöras, och endast Frodo kan göra det. Men han har vänner som kan hjälpa honom.

Sam Vi till exempel.

Pippin Vi är fyra skickliga hober tillsammans.

Legolas Jag hjälper er gärna så långt jag kan på vägen. Gandalf står er säkert gärna även bi.

Gandalf Givetvis.

Gloin Jag är för gammal och trög, men jag skickar gärna med er min son Gimli. Han är i sin bästa krafts dagar.

Gimli Ingen är starkare än en riktig dvärg.

Boromir Jag ställer även gärna upp för Gondors och Rohans skull. Aragorn, du har inte sagt något under hela konferensen. Har du betänkligheter?

Aragorn Jag har skyddat hoberna med mitt liv från Brie och ända hit. Skulle jag då svika dem nu?

Elrond Saken är klar. Vi har en imponerande skyddsescort åt dig, Frodo, så långt som det är möjligt, och jag tror inte att någon av dem skulle svika dig om han inte tvingades till det. Men i slutändan kommer allt an på dig själv. Du måste klara det för världens skull. Tänk på det, Frodo.

Frodo Vem kan klara ett sådant ansvar? Men därför är jag desto mera tacksam för er enhälliga hjälp. Jag kommer att behöva den, kanske ända fram, och jag tvivlar på att en sådan uppgift kan klaras ensam av någon.

Aragorn Vi svär dig och din mission fullkomlig trohet intill slutet, Frodo.

Legolas Vi är alla med dig intill slutet.

Sam Vi följer dig ner i kratern av Domedagsberget om det behövs, Frodo.

Boromir Bara lita på oss.

Elrond Gandalf, du känner vägarna. Led dem rätt.
Gandalf Givetvis.
Elrond Då har vi nått ett visst resultat. Ringen har fått ett heligt brödraskap att föra den till dess förintelse. Jag önskar ringens brödraskap all lycka och framgång i världen, ty ingen behöver det mer än ni.
Frodo Jag tror nog vi ska klara det. Fyra hober klarar sig alltid och är oövervinneliga om de håller ihop.
Elrond Tack för de orden, Frodo. De väcker vårt och världens hopp.
Bilbo Synd att jag är för gammal för att följa med, Frodo.
Frodo Du har gjort ditt redan. Du skaffade oss ringen. Du har gett oss tillräckligt med besvär redan.
Bilbo Det var inte meningen, Frodo.
Frodo (klappar honom på armen) Jag vet, Bilbo. Det var bara en lyckträff.
Bilbo Vi ses när du kommer tillbaka.
Frodo Det hoppas jag verkligen, Bilbo. *(de omfamnas)*
Elrond Därmed förklarar jag rådet avslutat.
(De bryter upp.)

Scen 2. Barad-Dûr. Som akt I scen 1.

Sauron Bara en! Hur är det möjligt?
en tjänande orch Det har inte kommit fler.
Sauron Nå, låt honom då framträda. *(orchen öppnar dörren för en svart spejare)*
 Bara en, Bel-Fegor? Var är de andra?
Bel-Fegor Vi snuddade vid ringbäraren. Vi hade fått fast honom, om inte Bruinens strida strömmar plötsligt hade fått fnatt och översvämmade oss mitt i vadet.
Sauron Säg inte att ni lät ringbäraren komma fram till Rivendell!
Bel-Fegor Vi kunde inte stoppa honom. Älvaströmmar stoppade oss.
Sauron Vad hände med de andra?
Bel-Fegor Alla deras åtta hästar omkom. De blev av med kläder, rustningar och allt. Endast jag kom undan och kunde ta mig hit.
Sauron Ett nederlag! Det första! Varför tog ni honom inte före strömmen?
Bel-Fegor Vi hann upp hoberna på Vädertoppen, där vi lyckades tillfoga ringens bärare ett dödligt sår. Han hade varit vår om han ej överlevt och kommit undan. Nu är han i alvers händer, som allena känner konsten att åtgärda sår av dödligt giftig dolk från Mordor.
Sauron Otur! Men det får ej stoppa oss! Nu samlar alverna all världens goda krafter till ett råd, som troligen beslutar maktens eviga tillintetgörelse. Men den kan endast skrotas här i Mordor där den stöptes i den eld som hetast är i världen i den krater som går ner till jordens innandömen genom vår vulkan! De sänder nog en trupp med ringens bärare i en expedition att genomföra min och världens ordnings slutliga förintelse! Det får ej ske! Vi måste stoppa alla sådana försök!
Bel-Fegor Ett omöjligt försök. De möter tusen hinder på sin väg och ännu värre faror.
Sauron Vi behöver tid! Vi måste lägga alla klutar till för att försena dem och sinka dem!
Bel-Fegor Vi har snart tillräckliga härskaror av orcher till att översvämma Gondor, Rohan och Numerien med.
Sauron Rohan har vi redan i vårt våld. I Gondor anar ingen vad de står inför för en total förintelse. Sen ligger hela Eriador öppet för oss, och Rhovanion är det bara

att ta över. Enda hotet är från Gandalf Grå och alvernas expedition, som måste stoppas! Gå! Jag måste konferera med den dumme Saruman.

(Bel-Fegor går. Sauron vänder sig till en stor skimrande kristallkula.)

Saruman! Saruman! Hör du mig!

Saruman(s röst, dånande) Jag hör, o mästare. Vad nytt?

Sauron Ringbäraren är ännu lös och fri och troligen på väg med Gandalf söderut. De vill nog våga det vanvettiga försöket att förstöra ringen, då det ju är deras enda chans.

Saruman Den chansen är nog den mest minimala. Vi kan säkert splittra dem, förgöra dem och fånga dem på vägen. De har ingen chans. Vi har ju spioner och agenter överallt.

Sauron Jag menar det. De måste sättas fast till varje pris! Så länge ringens bärare är fri med ringen är ej någon fri på jorden, det blir ingen ordning, och vår makt är hotad, som är annars absolut. Han måste stoppas!

Saruman Givetvis.

Sauron Hur kunde du förlora Gandalf?

Saruman Ingen räknade med att han kunde fly ur världens rymningssäkraste fängelseisolering.

Sauron Och hur kunde du ej övertala honom?

Saruman Han var för naiv i sin idealisms obotlighet och envishet.

Sauron Förbannelse! Det får ej finnas fria andar mera här i världen! Världens ordning kan ej tolerera det!

Saruman Naturligtvis. Men även Gandalf kan åtgärdas. Tusen helveten inväntar honom på hans vandrings utmaning mot söder, och han kan omöjligt klara av dem alla.

Sauron Men han har dock hittills klarat alla hinder och hans odrägliga hober likaså. Han lyckades ju till och med att fly från dig fastän du hade honom fast.

Saruman Jag räknade ej med bevingad flykt.

Sauron Du menar inte att han flög?

Saruman Han hämtades av någon av de stora örnarna.

Sauron De oförbätterliga alverna igen! Nå, snart så skall vi nog bli dem för evigt kvitt i världen! Det skall ej få finnas någon enda kvar när jag är färdig!

Saruman Givetvis, min mästare. I stället skall vi bara ha de stora massorna av orcher, som kan hålla pli på världen.

Sauron De är lydiga åtminstone. Allt mänskligt föder bara olydnad och kaos.

Saruman Det skall vi nu råda bot på.

Sauron Stoppa Gandalf och hans hober! Hårdbevaka alla pass och vägar, inte minst de underjordiska!

Saruman All underjorden är nu redan under orchernas kontroll.

Sauron Det gläder mig! Det är ju alltid något! Fortsätt så! Befolka hela världen med lojala orcher, varulvar och troll och andra monster! Allting ont befrämjar oss och är oss lydiga!

Saruman Just så, min mästare.

Sauron (lämnar kristallkulan, som slocknar) Ej någonting kan hindra att vi segrar utom några futtiga små hober och den jubelidioten Gandalf. De är som små myror i vår väg, men deras litenhet och obetydlighet gör dem blott desto mera irriterande och svårare att finna och få grepp om. Vi behöver mera tid att få vår oövervinneliga här organiserad, så att vi kan köra över hela världen utan att ett litet sällskap myror slinker undan. Men de har min ring. Så länge de har den går ingen säker här i världen.

Scen 3. Lothlorien.

Galadriel Vi har fått gäster, Haldir.
Haldir Så länge de inte är våra fiender är de välkomna.
Galadriel Därför har de omhändertagits väl, ty de är mer än bara våra vänner. De är Gandalf Grås följe.
Haldir Är Gandalf med dem?
Galadriel Nej, han tycks ha blivit upptagen på vägen. De kom instapplande hit i upplösningstillstånd efter att ha vandrat genom Moria.
Haldir Det kan jag förstå. Och de överlevde alla?
Galadriel Tydligt enbart med Gandalfs hjälp.
Haldir Då har de mycket att berätta. Sådana gäster får vi bara hit en gång. Du har väl förplägat dem furstligt?
Galadriel Naturligtvis. En av dem är ju en av oss.
(öppnar dörrarna, och salen öppnas med ringens brödraskaps alla åtta medlemmar)
Haldir Ni måste vara trötta, mina vänner. Har ni någonting att önska? Lothlorien är ännu ett fritt land där allting är möjligt.
Aragorn Tack, vi har märkt det. Vi är nästan helt återställda efter mardrömmarna i Moria.
Haldir Vad hände egentligen?
Legolas Allt hade förändrats. Sirannon var uppdämd till en svart och otäck sjö av unket vatten, där ett slemmigt odjur vaktade på vägen och försökte hindra oss att ta oss in. Vår enda ponnyhäst blev troligen dess offer.
Sam Stackars trogne Bill! *(snyftar)*
Legolas Men vi kom in, och inget hände förrän vi närmade oss dvärgarnas väldiga pelarhallar med Balins grav nära Dimrills port. Där angreps vi av en armé av orcher, som emellertid alla försvann när en livslevande Balrog uppenbarade sig. Gandalf försvarade oss mot balrogen vid Khazad-Dûms sista bro, men balrogen drog med sig Gandalf i djupet när bron rämnade.
Galadriel Gandalf kan ha klarat sig.
Frodo och Sam Tror ni verkligen det?
Galadriel Han brukar klara sig. Han lyckades ju till och med fly från Sarumans bergsäkra fångenskap.
Aragorn Ni verkar känna till allt redan, min drottning. Är det något ni känner till som vi inte känner till som ni kan informera oss om?
Galadriel Jag önskar tala med ringbäraren ensam.
Aragorn Ni hörde, kamrater. Låt oss lyda vår drottning.
Haldir Kom med mig, mina vänner. Jag har mycket att visa er.
(Haldir för ut de andra.)
Galadriel Jag har en spegel, Frodo. I den kan man se märkliga saker och inte minst själva framtiden.
Frodo Jag ser att ni bär en av de nio magiska ringarna på er hand, drottning
Galadriel.
Galadriel Ja, men den påverkas inte av härskarringen. Alverna har hållit sig skadeslösa och oberoende. Sauron ser mig inte. Ser han dig?
Frodo Jag ser honom när jag tar på mig ringen, och då är risken att han ser mig.
Galadriel Du borde aldrig ta den på dig. Den skall ju förstöras.
Frodo Ja, jag vet. Men ibland tvingas jag, och dess börda blir tyngre för varje dag. Men ni, min drottning, har klarat er, och ert rike är inte ens hotat. Det verkar rentav tryggare än Rivendell.

Galadriel Ändå ligger vi närmare Mordor, och vi har orcherna i ryggen i Moria. De kan när som helst komma svärmande som gräshoppor ner från bergen och upp från Mordor, och då blir ingenting av våra fria skogar kvar. Men de avhåller sig, för de fruktar oss. Orcher och träd går inte ihop.

Frodo Skulle inte ni kunna ta hand om ringen? Ni skulle kunna använda dess kraft enbart till godo, och dess makt skulle i era händer bli konstruktiv.

Galadriel Ja, jag skulle kunna rätta till ett och annat, och vi skulle kunna avlägsna hotet från orcherna och Mordor. Men sedan, Frodo? Makt kräver att den växer för sin överlevnad, och därför överlever den aldrig utan blir självdestruktiv. Du vet lika väl som jag att maktens innersta väsen är fullständig korruption intill självförtäring. Därför måste den förgöras, och bara du kan göra det.

Frodo Så jag slipper ej min svåra uppgift?

Galadriel Nej, Frodo, ty bara du kan genomföra den. Endast du som hob är tillräckligt anspråkslös och skicklig i att slinka undan. Och jag ska hjälpa er. Ni skall få några osynlighetsmantlar speciellt tillverkade för oss alver men som även passar hober. Med dem kan ni kamouflera er perfekt i vilken naturlig miljö som helst.

Frodo Du ger oss hopp, Galadriel.

Galadriel Det är meningen. Jag gör vad jag kan för att hjälpa er. Mer kan jag inte göra. Behåll ringen, Frodo, tills du kan förstöra den.

Frodo Jag lyder er, min drottning.

Galadriel Tack, Frodo. Du räddar hela världen.

(Aragorn och Legolas kommer in.)

Aragorn Det är bäst vi inte dröjer här alltför länge. Det är lätt att bli bortskämd i älvors land.

Legolas Särskilt om man själv är alv.

Frodo Jag tror vi är klara att starta när som helst, om de andra är det.

Boromir (har kommit in) Vi är alla utvilade och klara. Jag längtar hem till Minas Tirith.

Aragorn Där har vi något gemensamt, Boromir.

Frodo Inget håller oss kvar här längre utom paradiset, som vi måste skiljas från ändå. Jag tackar er, min drottning.

Galadriel Det var angenämt, och lycka till, Frodo, med ditt heliga värv.

Scen 4. I en ödslig vildmark.

Aragorn Vi måste acceptera situationen. Orcherna är runt omkring oss, och vad vi än tar oss till hamnar vi i livsfara. Dessutom är vi desorienterade efter Gandalfs bortfall. Somliga av oss vill till Minas Tirith, medan andra vill fullgöra vandrigen till Mordor och Domedagsberget. Vi är helt kluvna och desorienterade, men Frodo förblir den ende ringbäraren av oss. Därför är det sista ordet hans. Vi följer dig, Frodo, och stöttar dig vad du än vill göra. Vad vill du göra?

Frodo Jag vet inte.

Boromir Typiskt. Det gör oss mera förvirrade och kluvna än någonsin.

Sam Jag skulle helst återvända hem till Fylket. Jag har fått nog av stygga fula orcher. Låt andra som vill det ta upp kampen med Mordor.

Boromir Det är just vad vi ämnar göra. Aragorn vill som jag, och Legolas är även med oss. Hur är det med dig, Gimli?

Gimli Ni vet, att jag är bäst i strid, men ännu bättre i uthållande strapatser.

Aragorn Gimli talar för oss alla. Vi är alla med dig vad du än vill göra, Frodo. Vad vill du göra?

Frodo Jag delar all er kluvenhet. Somliga vill öst och andra vill väst, medan andra vill hem, några vill att vi delar på oss, andra att vi håller samman, alla drar i mig åt olika håll. Lämna mig ensam. Låt mig få tänka.

Aragorn Frodo vill tänka över saken i lugn och ro. Det måste vi låta honom göra. Hur lång stund behöver du, Frodo?

Frodo En timme.

Aragorn Bra. Kalla på oss om en timme eller när du är färdig. Du får bestämma för oss alla helt själv, och ingen av oss skall påverka dig. Kom, låt oss gå.

(går med de andra. Frodo blir ensam kvar.)

Frodo Jag vet att det är vanvettigt, men det måste göras. Jag måste ensam gå rakt i armarna på Mordor och offra ringen åt vulkanens eld. Ingen av de andra vill gå österut. Hur kan jag då kräva att de skall följa mig? Jag måste smita iväg från dem helt ensam, så att de blir fria att göra vad de vill.

Boromir Frodo får inte lämnas ensam. Då kan han göra sig osynlig och försvinna. Jag måste bevaka honom.

Frodo Boromir, är det du?

Boromir Ja, Frodo.

Frodo Jag trodde ni skulle lämna mig ensam.

Boromir Jag har en bön till dig, Frodo.

Frodo Jag trodde nästan det.

Boromir (knäfaller bönfallande) Offra inte ringen. Låt oss bruka den i stället till vad den är till för: att bringa ordning och reda i världen! I Minas Tirith skulle den vara i säkra händer, och därmed skulle Gondors seger över Mordor säkras. Vad behöver vi mer? Sedan när Mordor är besekrat kan vi gå och slänga ringen i domedagsklyftan. Är det inte rimligt?

Frodo Den måste slängas i domedagsklyftan genast, Boromir. Det får inte uppskjutas. Då inleds bara den onda cirkeln av maktspel och galna ambitioner på nytt. Det vet du, Boromir. Du tillhör ringens brödraskap.

Boromir Är det då klokare att vandra rakt in i fällan i Mordor med ringen i handen och mer eller mindre skänka den åt Sauron? Det är ju just det han vill! Därför suger han dig och ringen ditåt! Tror du inte han ser dig? Tror du inte han vet att ringen befinner sig i en kedja runt Frodos hals som befinner sig här vid Rauros fall just nu! Tror du han är dum!

Frodo Nej, han är inte dum, men alla som följer honom är dumma, och han förlitar sig på sina dumma slavar. Det är en dumhet lika stor som att över huvud taget åtrå ringen, vilket jag är rädd att du gör, Boromir.

Boromir Den är ett redskap, Frodo! Vi är trängda! Hela världen hotar att uppslukas av gräsliga orcher. Jag ser ringen som ett politiskt medel, som är just vad vi behöver! Genom ringen kan maktbalansen svänga till vår fördel, och Rohan och Gondor kan slå orcherna tillbaka! Motsätter du dig det?

Frodo Nej.

Boromir Ge mig då ringen!

Frodo Du är större än jag, Boromir. Du har ingen rätt att sätta dig över mig genom din fysiska överlägsenhets skull.

Boromir Ge mig ringen, sa jag, innan jag tar den ifrån dig med våld! Jag kan inte låta dig ge den åt Sauron! Vi män som kan strida behöver den bättre! *(griper honom)*

Frodo Nej! *(flyr och gömmer sig bakom ett klippblock och försvinner)*

Boromir Var är han? Vart tog han vägen? Nej, Frodo, nej! Det var ju just det jag ville undvika! Naturligtvis har han nu gjort sig osynlig och smitit! Förlåt mig, Frodo! Jag visste inte vad jag gjorde! Det är över nu. Anfallet är över. Ack, vad har jag gjort!

Aragorn (kommer med de andra) Var är Frodo?

Boromir Han är borta.

Legolas Vad har hänt? Varför är han borta? Han skulle ju kalla på oss när han bestämt sig!

Boromir Han visste att vi alla hellre ville till Minas Tirith. Han visste att han ensam ville till Mordor. Därför har han nu gett sig iväg ensam och givit oss fria.

Sam Frodo! Nej! (*springer ut*) Frodo! (*ropar utanför*)

Aragorn Åtminstone Sam vill följa honom. Hur är det med oss andra?

Legolas Frodo tycks ha valt för oss alla. Vi ville alla hellre till Minas Tirith. Boromir har rätt. Han har förlöst oss fria från brödrskapet och gett oss lov att bege oss till Minas Tirith utan honom. Vill vi det?

(Alla tycks instämma.)

Pippin Men Frodo och Sam då?

Aragorn Något säger mig att de klarar sig bättre utan oss och att vi klarar oss bättre utan dem, ty de har ringen. Två små hober kan komma undan med att smuggla ringen in i Mordor, och utan ringen kan vi ta oss fram till Minas Tirith utan att Mordor hejdar oss. Frodo är klokare än någon av oss.

Gimli Låt oss då genast undsätta Minas Tirith!

Boromir Du sa det, Gimli.

Legolas Vi har ingen tid att förlora.

Aragorn Följer ni med, Pippin och Merry, eller återvänder ni hellre hem?

Pippin Vår enda chans att få återse Frodo och Sam är att haka på er, ty ni lär ändå inte släppa dem ur sikte.

Aragorn Rätt förmodat, Pippin.

Merry Så klart vi hänger med! Allt händer ju här och nu!

Legolas Till Minas Tirith!

Boromir Ett ögonblick, vänner. Jag känner mig skyldig i det här. Vi kan inte bara utan vidare lämna Frodo och Sam åt deras öde. Borde vi inte åtminstone få bekräftelse först på vad som har hänt, innan vi ger oss iväg?

Aragorn Boromir har rätt.

Boromir Jag har alltid rätt.

Aragorn Men vi kan inte splittra oss för mycket. Legolas och Gimli, ni undersöker floden. Jag springer upp till kulltoppen och skaffar mig en överblick. Du, Boromir, stannar här med Pippin och Merry, om Frodo och Sam plötsligt skulle dyka upp. Vi måste få säkerhet i det här.

Boromir Om något händer blåser jag i mitt horn.

Aragorn Gör så. Vi utgår. (*Legolas, Gimli och Aragorn ut.*)

Pippin Vad hände egentligen, Boromir, när du var ensam med Frodo?

Boromir Höll ni mig under bevakning?

Merry Vi är inte så dumma som du tror.

Pippin Vi såg dig smyga tillbaka mot Frodo och kolla att ingen såg dig.

Merry Men vi såg dig, och vi såg att ni hade ett argument.

Pippin Vad hände?

Boromir Ni måste tro mig, mina små vänner. Ingenting hände utom att vårt argument ledde till att Frodo plötsligt behagade försvinna.

Merry Vi såg dig jaga honom!

Pippin Men vi var för långt borta! Vi hann inte fram!

Merry Aragorn anade också oråd och kom först. Han kom före oss.

Pippin Vi beslöt att ingenting säga förrän du fått förklara dig först.

Merry Försökte du ta ringen? Bröt du brödrskapet?

(Plötsligt med ett rytande anfaller gräsliga orcher från alla håll och kanter.)

Boromir Orcher! Ta betäckning! Fly, hober! Jag kan ta dem!

orch 1 Ta de små! Det är dem han vill ha!

(Orcherna tillfångatar Pippin och Merry medan Boromir hopplöst bekämpar en förkrossande övermakt. De sårar honom dödligt, tjugo mot en, och försvinner med Pippin och Merry, men många orcher, ett tjugotal, ligger kvar döda.)

Boromir (döende) Där fick jag för mitt misstag. Frodo och Gandalf, jag kan inte säga hur ledsen jag är. Jag har svikit er. *(blåser med sina sista krafter i hornet.)*

(Aragorn kommer strax, sedan Legolas och Gimli.)

Aragorn Boromir!

Legolas Orcher!

Boromir De tog Pippin och Merry. Det var mitt fel. Jag har svikit er alla.

Aragorn Nej, Boromir!

Gimli Det är alltför uppenbart, Boromir, att du försvarade deras liv med ditt eget.

Boromir Jag svek dem, Aragorn.

Legolas Dessa orcher är inga vanliga orcher. De är stora som män och kommer varken från norr eller från Mordor.

Gimli Saruman!

Legolas Du sa det. Gandalf hade rätt i sina värsta farhågor. Dessa stora kraftfulla orcher är vad vi har att vänta av Sarumans onda armé.

Boromir De sade, att det var de små Han ville ha, Aragorn. Gimli och Legolas har rätt. De kom från Saruman.

Legolas Den fria världens mäktigaste magiker har blivit hantlangare åt ondskans furste.

Boromir (lågt) Jag är ledsen, Aragorn. Allt är mitt fel. Jag försökte ta ringen från Frodo.

Aragorn (lågt, allvarligt) Det förklarar saken.

Boromir Jag är verkligen ledsen. *(dör)*

Aragorn Boromir! Boromir!

Legolas Han är död.

Aragorn Fann ni något vid stranden?

Legolas En båt är borta och två packningar: Frodos och Sams.

Gimli Saken är klar.

Aragorn Då har vi bara Boromir att begrava.

Gimli Orcherna kommer att gräva upp honom och äta upp honom.

Legolas Vi borde få med honom till Minas Tirith.

Gimli Hur?

Aragorn Vi har bara ett val. Låt oss sända honom ner för floden i en av båtarna. Kanske den klarar Raurosfallen och kommer fram till Osgiliath, där Gondorfolket i så fall måste ta hand om den. Annars fortsätter han ut i havet och tas om hand av vågorna där.

Legolas En vacker likbegängelse.

Aragorn Det är det bästa vi kan göra för honom.

Gimli Att brödrskapet skulle sluta så här!

Aragorn Vi är ännu tillsammans, och vi har Pippin och Merry att rädda. Orcherna färdas snabbt, men vi kan vara snabbare, ty Rohan har hästar, som orcher inte kan rida.

Gimli Vad väntar vi på?

Legolas Boromir först, Gimli. Ingenting är viktigare just nu än att göra vad vi kan för det förhoppningsvis första och sista offret bland ringens brödrskap.

Gimli Vad tror du om Gandalf då?
 Aragorn Gandalf kommer alltid tillbaka.
 Legolas Aragorn har rätt. Gandalf har alltid kommit tillbaka.
 Aragorn Något säger mig att vi har ingen rätt att acceptera att han är död.
 Gimli Hoppas du får rätt.
 Aragorn Annat är det med Boromir, tyvärr.
 Legolas Så låt oss skrida till verket och sedan sätta fart.
 (*De tar i tu med att åtgärda Boromir.*)

Akt III scen 1. Lothlorien.

Gandalf (*vaknar upp på en bädd mitt i ett ljusomstrålat rum*) Var är jag?
 Galadriel (*framträder*) Du är hemma, Gandalf. Du har kommit till rätta.
 Gandalf Är det sant? Paradiset än en gång? Efter allt jag gått igenom, det förlorade paradiset än en gång, den sista återstoden av den gamla goda gyllene världen. Så jag är verkligen i Lothlorien? Jag drömmer inte?
 Galadriel Du har gått igenom den svåraste kamp som någon dödlig gått igenom, men det behövdes, ty Saruman är fallen, och endast du kan ersätta honom.
 Gandalf (*ser sig i en spegel*) Mitt hår är alldeles vitt.
 Galadriel Ja, du är vit nu, Gandalf. Du är ej längre Gandalf Grå.
 Gandalf Jag minns den långa fruktansvärda kampen med balrogen. Vi störtade ner i en underjordisk sjö, där hans lågor slocknade men han i stället blev till ett slemmigt monster, men jag släppte honom inte, tills han fick nog. Ändå släppte jag honom inte. Jag förföljde honom ända upp tillbaka till eldens kammare, där han åter blev lågande, men ändå fortsatte jag förfölja honom högre upp, tills vi nådde dvärgarnas högsta vaktorn, där jag äntligen slungade honom ner ensam. Sedan var jag medvetlös av utmattningen tills vindens furste Gwaihir fann mig och väckte mig till liv.
 Galadriel Det var jag som sände honom. Jag visste att du var i farten.
 Gandalf Och han förde mig hit.
 Galadriel Du är återställd, Gandalf. Vi har vårdat dig väl. Ingenting fattas dig. Du är redo för en ännu svårare kamp än du redan till nöds har överlevt.
 Gandalf Men jag är helt desorienterad. Hur har det gått för ringens brödraskap?
 Galadriel De passerade här, och vi gjorde vad vi kunde för dem. Jag är rädd att mycket har hänt dem sedan dess.
 Gandalf Jag fruktar det värsta.
 Galadriel Det är dags för dig att rusta dig, Gandalf. (*klappar i sina händer. Alver inträder med Gandalfs nya kläder i skinande vitt.*)
 Gandalf Du har då tänkt på allt, Galadriel. Skall jag då verkligen bli vit?
 Galadriel Ja, lika vit som Sauron och hans nio ringsmidare är svarta, och lika ren som Sauron är smutsig.
 Gandalf Du tror mig värdig detta ansvar?
 Galadriel Vi har enhälligt funnit dig värdig. Vi av alvernas värld kan inte delta i den dödliga världen, men vi kan fatta beslut som kan påverka den. Vårt beslut denna gång var enhälligt.
 Gandalf Du fyller mig med nytt mod och nya krafter.
 Galadriel Det är meningen. Dina vänner väntar på dig. De behöver din hjälp, och kung Theoden av Rohan är i fara.
 Gandalf Och ringen?

Galadriel Den följer sin egen väg och förs av Frodo mot sin undergång i Mordor, men mycket måste regisseras rätt först innan allting når sin fullbordan.
Gandalf Jag ser det som min högsta ära och glädje, Galadriel, att få vara en bricka i alvernas omvårdnadsspel om de dödliga.
Galadriel Men du måste tänka själv. Vi kan bara visa dig en inledande riktning.
Gandalf Och den kursen skall jag hålla, Galadriel. Skicka iväg mig. Jag är redo.
Galadriel Vi väntade oss inte annat, trogne Gandalf.

Scen 2.

Legolas Vi kan inte följa spåret längre. De har gått in i Fangorn.
Gimli Ingen går in i Fangornskogen ostraffat. Det vet vi dvärgar.
Legolas Ni lärde er för sent att inte hugga ner för många träd.
Gimli Vi visste inte bättre då!
Legolas Det kostade er alla alvers eviga fiendskap.
Aragorn Käftas inte nu, bröder. Vi har två hober att spåra upp och rädda. Vi måste överlägga.
Gimli De har åtminstone klarat sig.
Aragorn Ja, så här långt.
Legolas Jag tror inte vi behöver vara oroliga. Orcherna tog dem, Rohans ryttare tog orcherna, hoberna flydde och klarade sig hit och in i skogen. Och ni anar inte vilka hemlighetsfulla hjälpare som kan finnas i en skog.
Aragorn Som den där, till exempel? (*indikerar en böjd figur i grå kappa med lång stav, vars ansikte döljs av hans kåpa men som tydligt iakttar dem*)
Gimli Det är samma skummis vi såg igår. Det måste vara Saruman.
Legolas (reser sig genast och spänner sin båge) Tala, främling, eller vi tvingar dig!
Aragorn (drar sitt svärd) Förklara dig, Saruman!
Gimli (höjer sin yxa) Vid Balins huvud, det är bäst du räddar ditt huvud med att tala!
främlingen Ni måste komma från Lothlorien. Vad har ni gjort med era hober?
Aragorn Vad vet du om våra hober?
främlingen Jag vet bara att hela världen jagar dem och att ni har slarvat bort dem.
Aragorn Och är det säkert att du inte tagit dem själv, Saruman?
främlingen Du är visst Stegaren. Vem som helst kan se vilka *ni* är. Ni går ju fortfarande omkring i älvkläder, men bara en av er är av alfsläktet. Ni borde vara nio. Vad har ni gjort av de andra sex?
Aragorn (till de andra) Han vet allt om oss. Det måste vara Saruman.
främlingen Ni har väl inte tagit ringen från Frodo och dödat honom?
Aragorn Vad vet du om ringen?
främlingen Detsamma som alla andra: att alla vill ha den, men bara en kan få den.
Legolas Du talar med kluven tunga, vandringsman. Men jag tror inte att du är Saruman, ty då hade vi sett någon ondska hos dig.
Gimli Hur vet du att den där skummisen inte är ond?
Aragorn Vem är du, om du inte är Saruman?
främlingen Låt mig först gissa vilka ni kan vara. Men var är Boromir?
Aragorn (alarmerad) Vad vet du om Boromir?
främlingen Bara att han borde vara bland er. Har ni slarvat bort honom också? Kungen av Gondor kommer att ställa er frågor, ty Boromir var hans äldste son.
Aragorn (reser sig) Sätt ner bågen, Legolas. Ack, främling, Boromir mördades av orcherna, och vi har begravt honom så gott vi kunnat utom räckhåll för orcherna,

som finns överallt och när som helst kan överraska oss. Vi sände den döde Boromir i en båt ned för Rauros fall.

främlingen Jag beklagar. Då har ni bara hobernas frånvaro att förklara.

Aragorn Än en gång, vad vet du, som är en total främling för den delen av världen, om hober?

främlingen (lugnare) Ta det lugnt, vise män. Ni känner mig nog. Ni måste nog åtminstone ha hört mitt namn någon gång. Jag vet allt om era hober, åtminstone två av dem. De är i säkra händer. De tog sin tillflykt in här i Fangorns trygga skuggor, och det går ingen nöd på dem. Men hur är det med de andra två?

Gimli Jag litar inte på honom. (*ökar beredskapen med sin yxa*)

främlingen Lägg ner din yxa, sturske dvärg. Den behövs inte mot mig.
(*öppnar sin kappa och visar sin lysande vita klädnad*)

Aragorn Saruman! (*lyfter åter svärdet. Legolas höjer genast bågen igen.*)

främlingen Gissa en gång till! (*fäller huvan*)

alla tre (mållösa av förvåning) Gandalf!!!

Aragorn (hämtar sig) Gandalf! Du är tillbaka!

Gandalf Jag var aldrig förlorad. Berätta nu om Frodo och Sam.

Aragorn Vi har en sorglig saga att berätta. Det hände i samband med Boromirs död. Frodo lämnade oss för att ensam bära ringen till Mordor, och Sam följde honom.

Gandalf Det gläder mig.

Legolas Jag trodde aldrig du var förlorad, Gandalf.

Gimli Jag ber om ursäkt, men en dvärg är alltid på alerten.

Gandalf Låt oss nu höra. Fortsätt, Aragorn.

Aragorn Orchererna som mördade Boromir tog med sig Pippin och Merry levande. Orchererna angreps av Rohans ryttare, som förgjorde dem till sista man, men Pippin och Merry hade lyckats rymma före det. Vi följde deras spår hit. Vad vet du vidare om dem?

Gandalf De råkade ut för Lavskägge, som tog hand om dem.

Aragorn Vem och vad är Lavskägge?

Legolas Den äldste av enterna. Då är de minsann i goda händer.

Aragorn Enterna?

Legolas Ett trädfolk, nästan lika uråldrigt som alverna. Alverna kom först till denna världen, enterna kom till delvis genom deras förordnande, sedan kom dvärgarna, och sist kom människan.

Aragorn Vad gör ett trädfolk?

Legolas Deras främsta uppgift i världen är att vårda alla träd och odla skogar och beskydda dem, ty världen kan ej hållas grön och produktiv utan dem.

Gandalf De är ett sävligt släkte som dock kan aktiveras till överväldigande kraftfulla prestationer, varför det dumaste man kan göra dem är att göra dem till sina fiender.

Legolas Det gjorde ni dvärgar genom era avverkningar.

Gimli Vi visste inte bättre då. Vi bara arbetade.

Gandalf Saruman har gjort dem till sina fiender och till värre fiender än vad ni dvärgar någonsin gjorde, och det blir hans snara undergång, men han vet inte om det ännu.

Legolas Vad tänker enterna göra åt Saruman?

Gandalf Du får se, Legolas. Han har grävt sin egen grav. Han trodde han kunde komma över ringen ensam i stället för Sauron, därför lät han sina orcher kidnappa två oskyldiga hober, men det var fel hober och han får bara tji, och hans orcher går

under med honom. Vi kan ingenting göra för att rädda honom. Däremot kan vi rädda kung Theoden av Rohan, som är i fara.

Aragorn På vilket sätt?

Gandalf Ni får se. Det är dags att vi rör på oss.

Gimli Vi kommer inte långt utan hästar.

Gandalf Tror du inte jag har tänkt på det, Gimli? Är vi inte här mitt i hästarnas förlovade land? Har jag inte Skuggfaxe själv och tre andra åt er i beredskap? Skulle jag inte bistå er, nu när jag är tillbaka?

Aragorn (böjer knä för honom) Välkommen tillbaka, Gandalf. Vägled oss. Vi följer dig som vi följde Frodo.

Gandalf Honom förlorade ni. Ni kan förlora mig fler gånger.

Aragorn Aldrig frivilligt.

Gandalf Kom då, mina vänner. Vi har mycket att göra.

Paus.

Scen 3. Kung Theodens tronsal i Edoras.

Theoden Min son, min stackars stupade son, hur kan jag väl vidare leva när du, Rohans framtid och ljus är förgången, förlorad med allt livets mening! Hur kan jag väl mer vara något än en pessimist, fatalistisk och undergångsinställd med hela mitt land! Ack, ej ens du, Eowyn, min systerdotter och Rohans allt bländande skönhet, dess stolhet och fagrade blomma, är skäl nog för mig till att vidare leva.

Eowyn Min far, allt är tillåtet dig som vårt lands överhuvud förutom det yttersta förräderiet att ömkligt ge upp.

Theoden Ännu har vi en ryggrad att falla tillbaka på, vårt sista största moraliska stöd, den pålitlige Saruman, världens högst skolade magiker, men det är länge sen nu han var här.

Ormstunga Han har sänt sina varmaste kondoleanser.

Theoden Tror du att de hjälper? Min vän, vi förblöder! Är Saruman helt omedveten om detta? Vi slaktas av orcher som kommer från ingenstans, mörkrets land stjälar våra hästar, den mordiske Sauron blir alltmera hotfull med sina arméers uppladdningar, Gondor är oroat och ser sig om efter hjälp, och nu budet om Boromir, slaktad av orcher! Två kronprinsar stupade samtidigt för både Rohan och Gondor! Så mörka scenarion som nu har vi aldrig sett förut. Och varifrån kommer de här vedervärdiga horderna av nya högresta orcher, som aldrig förr ens tålde dagsljus? De här nya monstren har blivit en världsplåga! Varifrån kommer de? De tycks ju uppdyka precis var som helst ifrån väster och öster och norr ifrån bergen i digert förödande och meningslösa lamslående räder! De tycks bara ämnade att sprida terror och skräck!

Ormstunga Ingen vet var de kommer ifrån.

Theoden Och hur kan vi försvara oss mot en så helt oförklarlig och osynlig fiende? Vi står ju blottade utan försvar!

Eowyn Dina ryttare sviker dig aldrig, o konung, och de slår tillbaka.

Theoden Men utan att vänta på order! Vi kan inte ha ansvarslösa självsvåldiga initiativ som drar statens och konungens ledning i fråga!

Ormstunga Och därför så har riddar Eomer fångslats.

Eowyn Har ni arresterat min bror riddar Eomer, Rohans försvarare?

Theoden Vi hade ej något val. Det var ren insubordination.

Eowyn Här är något som jag ej förstår.

Theoden Här är mycket som pågår som ingen förstår, kära Eowyn.

Hama (inkommer) Ärade konung, vi har fått besök.

Theoden Vem behagar då störa mig mitt i min landssorg?

Hama Herre, jag fruktar det är den minst önskvärde av alla bråkmakare: det är trollkarlen Gandalf.

Theoden Det var då det enda som fattades. Hur vågar den boven uppträda här?

Hama Han har kommit i sällskap av Aragorn, Isildurs son, och en dvärg och en alv.

Theoden Har du avväpnat dem?

Ormstunga Låt dem ej komma in.

Theoden Om de är utan vapen är det i sin ordning, och ceremonielet kan inte förbjuda dem.

Ormstunga Jag varnar dig, konung: de är bara här för att ställa till bråk.

Theoden Kan vi ha mera bråk än vad vi redan har, Grima Ormstunga, på alla fronter? För in den förbannade stormkråkan och hans banditer! Det kan ändå inte bli värre i landet och världen än som det är redan.

Ormstunga Var inte för säker.
(*Gandalf, Legolas, Aragorn och Gimli visas in.*)

Theoden Jag hälsar dig inte välkommen, din tjuv.

Gandalf Du fick hästen tillbaka.

Theoden Ja, men sedan vägrade han mera låta sig ridas. Vad har jag för glädje av Rohans mest snabba och lysande häst om han ej mera låter sig ridas av någon mer utom den stormkråkan Gandalf?

Ormstunga Ni kommer och stör mitt i konungens sorg efter sin ende son, som har stupat i strid förra veckan.

Gandalf Jag hörde om detta och kommer i första hand för att beklaga din, landets och all världens ärliga sorg. Denna dubbla förlust av först Gondors tronföljare Boromir och sedan Rohans prins Theodred är oersättlig och katastrofal för vår värld.

Theoden Du har framfört ditt deltagande. Du kan gå.

Gandalf Ej så fort, konung Theoden. Hör mina nyheter först.

Theoden Dina nyheter är inte välkomna, ty de var dåliga alltid.

Ormstunga Kör ut dem. De ofredar konungen i hans otröstliga sorg.

Gandalf Håll ett ögonblick! Drar dina livvakter lansar och svärd emot helt obeväpnade fredliga budbärare, konung Theoden? Har din ersättare Ormstunga här givits sådan befogenhet?

Theoden Dra era vapen tillbaka! Här dras icke svärd mot besökare som kommit hit utan vapen! (*trött*) Låt Gandalf få tala och ge sina dåliga nyheter och sedan gå.

Gandalf Jag har hört att du fångslat den främste försvararen av hela Rohan, din systerson Eomer.

Theoden Han red i fält utan order.

Gandalf Han slaktade orcher. När blev det ett brott att försvara sitt land mot dess grymmaste angripare?

Theoden Vad är detta? Du sade, min tjänare Ormstunga, att riddar Eomer gjorde anstiftan till uppror.

Ormstunga Så sade man mig.

Gandalf Dessa orcher var utsända västerifrån av din bundsförvant Saruman för att bortröva ett par små oskyldiga hober.

Theoden Har Saruman något att göra med orcher?

Gandalf Jag råder dig, Theoden, att fråga ut Grima Ormstunga här om den saken.

Theoden Vad vet du om detta, min kansler?

Ormstunga Här torde det nog föreligga ett missförstånd. Gandalf vill bara förgifta din hjärna, o konung.

Gandalf Med sanningen, Ormstunga? Vad har du själv hela tiden förgiftat din konung med? Lögner och droger och gifter?

Theoden Står Saruman i maskopi med vår fiende Mordor?

Gandalf Vi vet att han gör det och att han själv samlar en egen armé av en ny typ av orcher, mer resliga, härdiga, tåliga och som tål solljus och även kan rida.

Theoden Då kommer de därifrån. Har då vår bästa vän Saruman förberett dolkangrepp rakt i vår rygg? Vet du något om detta, min vän Grima Ormstunga?

Ormstunga Ingenting.

Eowyn Nej, han vet allt.

Ormstunga Du vet ingenting, Eowyn. Håll du dig tyst.

Eowyn Nej, Grima, det är nu dags för mig att sjunga ut. Jag har tålt dina närmanden och oförsämnda utpressningsförsök alltför länge. Jag har hållit tyst, ty jag ville först se hur långt du kunde gå. Du går Sarumans ärenden, och det har du alltid gjort. Och när min broder Eomer, Rohans mest kompetenta försvarare, angrep förrädaren Sarumans orcher såg du till på Sarumans bud att han sattes i fängelse för att ha fullgjort sin plikt.

Theoden Är det sant, Grima Ormstunga?

Gandalf Se på den ormen. Han tiger och sänker sin blick. Jag kan svara för honom. Ja, konung, allt detta är sant. Din vän Saruman har sedan länge planerat ditt land Rohans undergång i samråd med själve Sauron. I Rohan finns nyckeln till världsherraväldet, då det ligger till så strategiskt. Med Rohan besekrat så skulle det sedan bli enkelt att erövra Gondor och hela Eriador.

Theoden Grima, har du något att säga till ditt försvar?

Eowyn Alla anklagar honom. Ej någon kan framträda till hans försvar. Vi har alla följt med hans beräkningar, lömska manövrer och undermineringar av hela statsskicket. Icke minst, konung, har han alltid mutad av Saruman matat ditt öra och sinne och föda med giftig förförelse och vilseledande rykten och droger.

Theoden Vad råder du mig till, min ärlige Gandalf?

Gandalf Befria din systerson genast. Ge honom det högsta kommandot för allt landets styrkor. Han vet vad som är rätt att göra och är din förnämsta strateg.

Theoden Och vad skall vi då göra med ormen här, som tydligt avsiktligt har hela tiden förlett oss?

Gandalf Han är inte farlig nu längre. Hans tänder är uttryckta. Låt honom, om han så vill, göra bot med att dra ut med Eomer i fält, eller låt honom dra ut i landsflykt så långt pepparn växer.

Theoden Vad väljer du, Grima?

Eowyn Han har även skott sig på statens bekostnad, och allt som försvunnit av statliga medel finns i hans förvar väl bevarat.

Theoden Du är knappast önskvärd här längre, min Ormstunga. Rid hem till Saruman, om han vill ha dig.

Ormstunga Jag har inget mera att säga. (*spottar och går*)

Gandalf Jag tror, konung Theoden, att vi nu har lyckats väl räta upp landets roder.

Theoden Jag misskände dig, gamle Gandalf. Jag såg dig som bråkstake, stormkråka och oförbätterlig fridstörare, men ditt öppnande av våra ögon behövdes.

Det ser jag med tydlighet nu. Ni är alla högst välkomna gäster. I kväll skall vi festa och dra upp ordentliga planer, och Eomer skall vara med.

Eowyn (vänder sig till Aragorn) Vi har väntat er här sedan länge.

Aragorn Furstinna, det gläder oss att vi ej kom fram för sent.

Theoden Jag skall själv rida ut vid min systersons sida i kriget. Min Eowyn blir kvar och får överta styrelsen av hela riket så länge. Och om vi har tur kommer ej bara Eomer och jag men med oss alla ledande riddersmän i hela Rohan tillbaka vid gott mod och helskinnade och med fienden grundligt besegrad. Och då skall vi fira.

Gandalf Vi har ännu långt kvar att gå.

Theoden Det får vara hur länge och hur långt som helst, Gandalf, bara vi segrar.

(räcker handen till Gandalf, som fattar den.)

Eowyn ler mot Aragorn, som rodnar blygt.)

Scen 4. Isengard.

En hög imponerande tornkammare med balkong och utsikt.

Saruman Så har jag då äntligen världen för mina fötter! Allting klaffar, och syndaflo den följer vår utstakade fåra i sin välbehövlige storstädning av världen. Sauron är mitt verktyg, och han anar inte vilket dubbelspel jag driver bakom hans rygg. Snart är Rohans saga all, utplånad och förintat med alla dess löjliga riddarlater, och vi tar över. Sauron, vårt samarbete har fungerat väl och skall fortsätta söndermala världen för våra fötter, tills det sanningens ögonblick kommer då jag kan skrota dig och överantvarada dig åt dina egna gamar, monster och missfoster. – Ja, vad är det?

en tjänare Grima Ormstunga är här.

Saruman Grima Ormstunga? Vad gör han här?

tjänaren Han är här.

Saruman Då har han nyheter av högsta vikt. Visa in honom.

(Ormstunga kommer in, nervös och uppriven.)

Grima Ormstunga, vad gör du här?

Ormstunga Mästare, Gandalf har kommit tillbaka.

Saruman Ja, det var oundvikligt. Jag skulle ha bevakat honom bättre och omöjliggjort hans flykt. Det är klart att han måste fortsätta ställa till bråk och oreda överallt. Vad har den stormkråkan hittat på nu?

Ormstunga Han känner till ert förbund med Mordor och har varnat kung Theoden, som givit Eomer fri och återinstallerat honom som högste riddare.

Saruman Vad säger du, olycksfågel!

Ormstunga Jag kommer för att varna er.

Saruman Mot vad, din eländige korp?

Ormstunga Saker och ting håller på att inte riktigt gå enligt planerna.

Saruman De måste gå enligt planerna! Vår planering är ofelbar! Ingenting kan gå fel!

Ormstunga Kung Theoden vet nu att orcherna från väster är utsända av er.

Saruman Mina människoorcher, en blandning av orcher och människor, lika grymma och hänsynslösa och själlösa som orcherna och lika kraftfulla och dugliga som människor, min underbaraste skapelse. Det var illa att Theoden äntligen vaknat. Han höll på att fridfullt somna in i sin välkomna ruin.

Ormstunga Han vet att ni låg bakom mordet på hans son.

Saruman En nödvändig operation för att avlägsna ett hinder i vägen. Är det Gandalf som gett honom all denna information?

Ordstunga Eowyn förrådde mig.

Saruman Du skulle ha lämnat henne i fred, din oförfädderlige bock! Jag varnade dig! Den länken var din svaghet!

Ordstunga Jag hade kunnat få hela Rohan i min hand genom henne.

Saruman Du misstog dig, din idiot! Vad har du mer för dåliga nyheter?

Ordstunga Rohans hela riddarhär har dragits samman för att försvara Helms Klyfta.

Saruman Så de kan försvara Helms Klyfta. Än sen?

Ordstunga Om de slår tillbaka orchernas anfall kan de sedan angripa Isengard.

Saruman De klarar aldrig ett anfall av mina människoorcher! De är för monstruösa! De är oövervinnliga! De är skapelsens krona! De är mitt mästerverk! De kan belägra själva Barad-Dûr!

Ordstunga Man vet aldrig vad Gandalf kan hitta på.

Saruman Den stormkråkan! Han har snart flaxat för sista gången! Men vad är det för underligt väsen jag hör?

(Stora dån utanför, som av kaskader av vatten.)

Vem i all världen har släppt lös fördämningarna? *(går ut på balkongen)*

Vad är detta? Hela skogen rör på sig och rycker an mot mina fästningsverk med alla fjällfordsdammar sprängda! Vad har du gjort, din eländige Ordstunga!

Ordstunga *(kommer ut med honom på balkongen, förskräckt)* Jag fruktade just någonting sådant. Det är enterna.

Saruman Din misslyckade kloakreptil, vad har du nu ställt till med? Vad har du sagt till enterna?

Ordstunga *(mer och mer rädd)* Ingenting, mästare.

Saruman Har Gandalf uppviglat dem?

Ordstunga Inte vad jag vet. Men ni räknade inte med dem i era planer. De kan ha blivit arga för att ni började avverka södra Fangornskogen.

Saruman Din förbannade pestloppa, du har förstört allting! Och jag som litade på dig! Allt som jag ålade dig har du misslyckats med! Ut med dig! *(kastar honom utför balkongen)*

Ordstunga *(skrikande, fallande)* Mästare!

Saruman Enterna! Jag glömde dem! Naturligtvis! Jag borde ha räknat med dem! Jag borde aldrig ha riskerat att få dem till fiender! Här kommer nu en annan syndafloed ned från bergen och dränker hela mitt livsverk, allt jag levat för, mina gruvor och industrier och orchernas avelsgrund! Allt dränks och släcks i fjälldammarnas lössläppta vatten, lössprängda av enternas rättmätiga och ursinniga vredes fulla naturkraft! Min dåre! Hur kunde jag glömma dem! Och vad ska Sauron säga? Jag fick inte fast några hober, och nu förgås hela min armé. Antagligen har Helmsklyftans armé under Gandalf nu också krossat alla de tio tusen orcherna. Vad har jag kvar? Ingenting! Bara min fåfänga.

(Plötsligt öppnas dörren, och in träder Gandalf, Theoden och Aragorn, med Pippin och Merry.)

Gandalf Det är över, Saruman. Du är förlorad.

Saruman Inte helt. Jag lämnar aldrig Isengard.

Theoden Saruman, under årtal har du arbetat på mitt rikets undergång. Du är äntligen avslöjad och besegrad. Jag förlåter dig allt om du samarbetar med oss i den fortsatta kampen mot Mordor.

Saruman Skulle jag samarbeta med er, era krigsgalna våldsverkare? Är jag inte en av världens högste vise, som står över alla världsliga intriger? Lämna mig i fred!

Aragorn Saruman, ingen har intrigerat mera än du i samråd med Sauron mot hela resten av världen. Du spelar bara teater.

Saruman Jag skiter i er, era loppor! Försvinn härifrån, och ta den där olycksalige stormkråkan med er! Det är han som vållat all oreda här i världen!

Gandalf Saruman, du är ej längre den främsta av magiker. Du är ej längre vit. Du har själv vållat ditt eget fall. Vi kan ingenting göra för dig om du inte samarbetar.

Saruman Vad har jag med denna världen att skaffa? Jag svär mig fri från ansvar för alla era krig och barbarier! Lämna mitt torn genast!

Theoden Det är ingenting att göra. Låt oss lämna honom här i sitt torn i ensamhet på livstid. Han har ingen makt och inflytande kvar. Han har själv velat ha det så. Vi överlämnar honom åt enternas gottfinnande.

Gandalf De lär aldrig släppa ut honom mer ur hans självvalda fängelse.

Aragorn Godnatt, Saruman, även om du nog aldrig kan sova gott mer.

Pippin Det var inte Gandalf, din onda trollkarl. Det var vi som lyckades väcka enterna mot dig!

Merry Du skulle aldrig ha försökt bortröva oss!

Pippin Dina orcher är misslyckade, Saruman! De är dumma i huvudet!

Aragorn Kom nu, Pippin och Merry. Så mycket som ni har lyckats åstadkomma hittills blir ni även en omistlig hjälp för oss i fortsättningen.

(De går. När de går räcker Pippin lång näsa åt Saruman.)

Saruman Några halvingar! Några hober vållade min undergång! Några oskyldiga, menlösa, infantila hober! Det skulle detta till för att sätta fart på enterna! Ack, dessa hober! I sin enfald har de vållat kaos i hela världen! Jag står naken inför Sauron, och han kommer aldrig att förlåta mig! Kunde det bli värre? Ja, det kan alltid bli värre. Jag står inför min utförsbacke och befinner mig bara i början av den, och mitt fall skall bli stort. *(går resignerad ut på balkongen)*

Mina enter, att jag kunde glömma bort er!

Akt IV scen 1. Ett ödsligt läger i ödemarken.

Frodo och Sam ligger och sover vid en falnande lägereld.

Gollum uppenbarar sig, skumpande, krälände på alla fyra.

Gollum Nu sover de, de inbiliska kräken. Ska jag passa på nu och strypa dem i sömnen? Problemet är att de är två. Jag måste ta en i sänder. Bida din tid, Gollum! Du har haft tålamod hittills! Ta inga risker! Den är din! Det är det enda viktiga! Du får inte släppa din rätt! Därför släpper jag er inte ur sikte, era inbiliska fäkreatur och larvande hundar, förrän jag fått min skatt! Så här långt har ni klarat er, och längre ska ni klara er, och ju mer ni litar på Gollum, desto bättre! Jag är er enda vägvisare! Jag är den enda som vet vägen! Utan mig är ni förlorade, och det vet ni! Så bida din tid, Gollum, och skatten ska självmant falla i dina händer, som den förrädaren och hycklaren Bilbo Baggins stal från dig för många decennier sedan! Den är din! Du tog den med våld, och du dödade för att få den! Du kan döda igen och ska döda igen, bara den blir din! Att ni skulle dyka upp vid Morias träsk, era fördömda paddor, och äntligen ge Gollum hoppet tillbaka! Där ligger du så sött och sover, din stackars gris, med skatten gömd runt din hals! Hur gärna skulle jag inte strypa dig genast för att få den, som jag ströp den mesen Deagol! Men Smeagol är listigare och väntar med att strypa tills han är säker på sin sak, men då! Skatten ska äntligen bli din igen, Smeagol, bara du väntar med tålamod på rätta ögonblicket, som måste komma....

Sam (har vaknat) Vad gör du med Frodo, Gollum?

Gollum Ingenting, kära vän, ingenting.

Sam (aktiverad, väcker genast Frodo) Vakna, Frodo! Gollum tafsar på dig igen!

Gollum Jag har inte rört honom!

Sam Det blir snaran igen, Gollum! Vi sätter dig i koppel!

Gollum (*ifrån sig*) Nej, nej, inte det! Vad som helst men inte det!

Frodo Tortera honom inte, Sam.

Sam Han strök omkring dig som om han ämnade strypa dig! Han satte nästan sina vidriga långa fingrar om din hals!

Gollum Gollum är oskyldig! Gollum är oskyldig! Den grymme skitungen ljuger! Samwise bara plågar mig!

Sam Jag kan inte lita på honom, Frodo. Vi borde göra oss av med honom.

Frodo Vi behöver honom, Sam. Vi kunde inte passera genom Mordors svarta port. Det finns bara en annan väg, och bara han känner den.

Sam Vi måste koppla honom och bevaka honom strängare.

Gollum (*hjärtskärande*) Nej, nej, inte det!

Frodo Låt honom vara, Sam. Gör honom inte värre än vad han är. Vi har det svårt nog ändå.

Gollum (*plötsligt uppmärksam*) Här luktar människor.
(*Plötsligt omringas deras läger av beväpnade krigare. Gollum försvinner snabbt som en ål.*)

Faramir Håll! Vem är ni? Tala, eller dö!

Sam (*förskräckt*) Vem är ni?

Faramir Ni är omringade! Vi har order att döda alla som rör sig här i landet som ej hör till Gondor! Ge lösen!

Frodo Vi är bara hober från Fylket i Eriador.

Faramir (*förbluffad*) Vad gör då sådana krymplingar här?

Frodo (*mer och mer sansad*) Vi är här på uppdrag av Gandalf Grå.

Faramir Känner ni honom? Kom fram, Damrod och Mablung. Det är bara barn.

Frodo Men vem är ni?

Faramir Faramir av Gondor. Förklara er förbindelse med Gandalf.

Sam Vi var nio stycken. Gandalf själv omkom i grottorna vid Moria. Två av oss var män som ni, Boromir av Gondor och Aragorn Stegaren.

Faramir Kände ni Boromir?

Sam Om vi gjorde!

Faramir (*försiktigt*) Vad vet ni om honom?

Frodo (*ser att Sam tvekar*) Han var den mest lysande riddaren av ringens brödraskap samman med Aragorn och Legolas alven och dvärgen Gimli son av Gloin och....

Faramir Ringens brödraskap?

Frodo Ja, som instiftades hos Elrond i Rivendell.

Faramir (*till sina följeslagare*) Vi har råkat stöta på Ithiliens sällsammaste krabater.
(*till Frodo och Sam*) Berätta mer om Boromir. Jag måste vara säker på att ni inte far med lögn. Nämn något som utmärkte honom.

Sam Han hade ett horn, som när han blåste i det skallade vida omkring.

Frodo Jag hoppas allt är väl med honom.

Faramir Varför skildes ni från honom?

Frodo (*ser att Sam tvekar*) Brödraskapet upplöstes. Vi var tvungna att gå våra egna vägar efter att vi förlorat Gandalf.

Faramir Att Gandalf skulle vara förlorad är verkligen en förkrossande dålig nyhet. Hur är det med de andra?

Sam Bra, såvitt vi vet.

Faramir Nej, det är inte bra. Boromir är död.

Frodo (*häpnar av förskräckelse*) Vad säger du!

Faramir Din överraskning övertygar mig mer än något annat om din uppriktighet. Jag säger dig att Boromir är död.

Sam Hur vet ni detta?

Faramir En herrelös båt kom drivande ned för Anduin. När vi drog in den till stranden fanns bara Boromirs lik ombord med tydliga spår av att ha blivit dödad av orcher.

Sam Hur har det då gått för de andra?

Faramir Ingen vet. Ni nämnde nio. Gandalf, Boromir, Aragorn, Legolas, Gimli, ni två, vilka fler?

Sam Två till som vi, Pippin och Merry.

Faramir Vi måste efterforska dem alla. Berätta nu om ert uppdrag. Vart är ni på väg?

Frodo Ni måste låta oss gå. Vi är på väg till Mordor för att förstöra härskarringen i Domedagsbergets lågande krater.

Faramir Två små hober som ni? Mina män såg en tredje figur i ert sällskap. Här är han.

(Två krigare kommer in med den tillfångatagne och hjärtängsligt jämrande Gollum.)

Ett lustigt monster i ert sällskap. Vem är han?

Frodo Gollum, vår vägvisare. Bara han kan visa oss vägen.

Faramir Två barn och ett ömkligt monster. Hur ska ni komma förbi ens Minas Morgul?

Frodo Gollum känner en annan väg. Gör honom inte illa. Han blir bara värre då.

Faramir (tecknar åt männen att släppa efter på Gollum) Men ni är alla tre våra fångar. Vi borde ta er med till Minas Tirith.

Frodo Ni kan då få ångra att ni saboterar vårt uppdrag.

Damrod Det verkar inte troligt att Gandalf omkommit. Han kommer alltid tillbaka. Om dessa är ute på uppdrag av honom borde vi låta dem gå.

Faramir Gandalfs lösen ger er friheten. Men vad ska vi göra med denna varelse?

Frodo Vi tar ansvar för honom.

Faramir Av alla varelser i världen är han den jag minst skulle lita på. Vilken väg tänker ni gå?

Frodo Kirith Ungol.

(Männen ser på varandra.)

Mablung Ingen har kommit fram den vägen levande.

Faramir Den har rykte om sig att vara den svåraste av alla vägar.

Frodo Jag är rädd att vi inte har något val.

Faramir Ni saknar då åtminstone inte moral och beslutsamhet. Ni är modigare än de flesta män. I Rohan och Gondor sviktat modet för de flesta idag efter Boromirs och Eodens död, båda ländernas tronarvingar, som stupade nästan samtidigt. Både Rohans och Gondors konungar är knäckta av sorg.

Damrod Vi har nästan gett upp. Det är nästan bara Faramir här och Eomer av Rohan som fortfarande bjuder orcherna motstånd, men Eomer har nu fängslats för landsförräderi. Bara Gondor är ännu motståndskraftigt.

Faramir Om ni verkligen är härskarringens bärare borde vi därför få den med oss till Gondor för säkert förvar.

Frodo Det just var Boromirs argument, och han är nu död.

Faramir Vill du påstå att det har ett samband?

Frodo Det kan ha haft det. Ringen ska till Mordor.

Faramir (får rätt distans) Två barn och en murvel. Ja, just sådana som ni skulle faktiskt kunna krångla er in i Mordor utan att bli tagna. Ingen annan skulle kunna det. Vi

måste lita på Gandalf, ty vi har ingen annan att lita på. Saruman har jag aldrig litat på. Det sägs i Gondor att han slagit sig samman med Sauron.

Sam Det är sant!

Faramir Alltså har vi ingen annan än Gandalf. Vi måste satsa allt på detta kort, och han har satsat på er. Ni får gå. Jag skall skicka mat och förnödenheter med er, så att ni slipper svälta och törsta ihjäl på vägen. Törsten är särskilt svår i Mordor, ty nästan allt vatten där är bittert eller giftigt. Men nåde er om ni inte kommer levande tillbaka!

Frodo Jag hoppas verkligen ni finner Aragorn och de andra.

Faramir Något säger mig att vi kommer att träffa dem hos min far i Minas Tirith.

Frodo Ni är lik Boromir. Er far är väl aldrig konungen?

Faramir Jo, min lille vän. Boromir var min broder.

Frodo Då är vi verkligen mycket ledsna.

Faramir Men om han begick ett misstag så skall jag inte begå samma misstag. Gå nu, fort, innan jag ångrar mig.

Sam Hur blir det med förnödenheterna?

Faramir De är redan klara. Ni får ta vad vi har. Vi måste ändå återvända till Minas Tirith och efterlysa era vänner.

Sam Hälsa dem, om ni träffar dem.

Faramir Givetvis. Lycklig resa nu, mina barn, och kom väl fram. Vi ses sedan.

Frodo Det låter som ett profetiskt löfte.

Faramir Jag hoppas att det är det.

Frodo Kom, Sam. Kom, Gollum. (*De avlägsnar sig.*)

Faramir Ett sällsamt följe, troligen det sällsammaste i världen.

Damrod Har de någon chans?

Faramir Om de inte har någon chans har världen ingen chans.

Scen 2. Barad-Dûr.

Sauron Saruman har svikit mig. Jag får ingen kontakt med honom längre.

(*Bel-Fegor inkommer.*)

Nå, där är du. Vad nytt?

Bel-Fegor Saruman är fallen. Hela hans armé av orcher är tillintetgjord. Gandalf själv har störtat honom.

Sauron Detaljer?

Bel-Fegor Han led ett svidande nederlag och slogs tillbaka vid Helms Klyfta. Därefter förstördes nästan hela Isengard av ursinniga enter.

Sauron Enter?

Bel-Fegor Ja. Saruman glömde bort att de fanns.

Sauron Det är första gången på många sekler de har gjort sig påmint. Betyder det att Rohans konung är stridbar igen och att Gandalf återkommit?

Bel-Fegor Gandalf är nu alvernas vita trollkarl i stället för Saruman.

Sauron Alverna, alltid alverna, oåtkomliga och eteriska, osynliga och obefintliga utom för sådana de gillar. Vi kan aldrig komma åt alverna utom genom att förstöra deras land, och det är bara plotttigt. Så vi har förlorat Saruman. Nåväl, ingen kunde ändå lita på honom i längden. Han misslyckades, och vi släpper honom. Vad säger mina kunskapare?

Bel-Fegor Ringens brödraskap är troligen upplöst efter Boromirs död. De två hober som Sarumans orcher fick tag på var fel hober. Alla de andra är på väg mot Minas Tirith, utom två hober.

Sauron Ringbäraren och hans medhjälpare?
Bel-Fegor Troligen.
Sauron Vad vet vi om Gollum?
Bel-Fegor Han är på väg hitåt.
Sauron Som hobernas vägledare?
Bel-Fegor Kanske.
Sauron Förstärk all bevakning vid alla ingångar till Mordor från norr och väster. Högsta beredskap. Får vi hoberna är saken klar. Under tiden angriper vi Minas Tirith. Vi har inte knäckt Rohan, men vi kan knäcka Gondor militäriskt. Våra Nazgul är redo att dra i fält.
Bel-Fegor Ja.
Sauron Du får överkommandot, Bel-Fegor. Samla styrkorna och krossa Minas Tirith.
Bel-Fegor Det är bara det ordet vi har väntat på. (*går*)
Sauron Ringen på väg hem till Mordor, och alla våra stridskrafter färdiga för krig. Det är dags att släppa vreden och förödelsen ut över världen. Ingen får hindra oss så länge ringen lever, och den är inom räckhåll! Den är självmant på väg till oss! Äntligen! Gandalf, du har vunnit ännu en rond, men den sista återstår! Och världen har inte sett mitt sista vapen ännu: jag skall förmörka solen och avskaffa dagen, så att mörkrets makt obehindrat kan översvämma världen och ta den i besittning utan att något ljus i världen kan göra något åt saken. Mörkret skall segra genom sitt eget allt förlamande, skräckinjagande och betryckande innersta väsen!

Scen 3. Minas Tirith.

Denethor Så de kommer, när allt är för sent? Nåväl, låt dem komma. De kan ändå ingenting göra. Allt är förlorat och blir bara mera förlorat. Det enda kvarvarande hoppet är Faramir, min siste son. Om han sviker mig har jag blott en enda sak kvar att göra.

härolden (annonserar) Gandalf med följe!

(Gandalf kommer in med Pippin.)

Denethor Är det allt? Kommer du ensam, Gandalf? Var är dina vänner? Har du slarvat bort dem varenda en? Då är dina nyheter sämre än vanligt.

Gandalf Behärska dig, Denethor, riksföreståndare av Gondor. Bara för att jag kommer först av alla är jag inte ensam.

Denethor Nej, jag ser att du har en dvärg med dig.

Gandalf Nej, det är Pippin den lille, en hob.

Denethor Frambär du honom som present åt mig som en annan narr?

Gandalf Jag hade hoppats få möta din son Faramir här.

Denethor Han är ute på en räd mot Ithilien men väntas när som helst tillbaka.

Gandalf Och jag är trött på alla Gondors och Rohans fördomar mot mig. Bara för att jag kommer med nyttiga varningar och viktig information njuter jag inte av att komma med dåliga nyheter.

Denethor Men du kommer alltid med dåliga nyheter.

Gandalf Inte denna gång. Saruman är förlorad, han har avslöjats som den dolk i ryggen han varit på Rohan och Gondor, och hela hans armé har krossats vid Helms Klyfta.

Denethor Tror du inte jag vet det? Dina nyheter är gamla. Och vad hjälper de mot Sauron och hotet från Mordor?

Gandalf Rohan är befriat från sina fiender i norr och väster och kan därmed vända hela sin kraft mot söder.

Denethor Och var har du då Rohans ryttare? Varför är de inte här?

Gandalf Ge dem tid, Denethor. De kommer direkt från slaget och måste få tid att samla sig först.

Denethor De kommer för sent. Har du inte sett vad som händer i öster?

Gandalf (blickar ut mot öster) Ja, han har satt i gång, men han har mycket större styrkor än vi, som rör sig desto långsammare.

Denethor Ser du inte mörkret?

Pippin Vad är det för mörker som kryper hitåt? Är det ett utbrott från Domedagsberget?

Gandalf Nej, Pippin, det är Saurons maskerad. Han tror sig kunna besegra oss med större effektivitet om han får föra krig i skydd av mörkret, där bara hans orcher kan se och ingen annan. Men jag ser något mera.

Pippin Fem ryttare på väg mot Minas Tirith!

Denethor (ivrig) Äntligen! Faramir har klarat sig!

Gandalf Och med marginaler. Vad vet du mer, Denethor, du som är högt skolad i de magiska konsterna? Visste du att Grima Ormstunga var Sarumans kreatur som förgiftade Rohan och hela kung Theodens hus?

Denethor Jag varnade kung Theoden mot sin Ormstunga, men Ormstunga var för mäktig. Jag kunde ingenting göra. Om inte Boromir min son hade fallit hade jag ingripit med våld och krävt Ormstunga ställd inför rätta. Lever han?

Gandalf Saruman själv priggav honom.

Denethor Ingen förlust. (*fasta steg utanför*) Men här hör jag nu min siste levande sons ankomst. (*sträcker ut armarna mot honom när Faramir kommer in med sitt följe*)
Välkommen åter, min älskade son! Du hann hem i tid före mörkret.

Faramir Sauron skickar arméer hit både från Minas Morgul och från Morannons svarta portar. De hinner hit i takt med mörkret som han har släppt lös från Mordor. (*har uppmärksammat Pippin*) Men vem är detta? Du är ej den förste hob jag ser. Du måste höra ihop med Sam och Frodo.

Gandalf Har du träffat dem?

Faramir Vi råkade dem i Ithilien. Jag kunde inte avhålla dem från att på egen hand bege sig mot Kirith Ungol.

Gandalf (bedövad) Kirith Ungol!

Denethor Hur kunde du släppa iväg dem?

Faramir Hur kunde jag hindra dem?

Denethor Boromir hade hindrat dem om han levat!

Gandalf Boromir försökte hindra dem och lever därför inte längre.

Denethor Vad menar du, Gandalf? Vill du påstå att hoberna dödade Boromir?

Faramir Var inte dum, far. Boromir kan bara ha dödats av orcher.

Denethor Om han fått leva hade han varit här med Frodo och Sam och deras heliga börda, och hela Gondor och Rohan hade varit räddat! Men du släppte iväg dem och priggav Rohan! Nu vandrar ringen rakt i händerna på Sauron!

Gandalf Visst finns det anledning till oro, Denethor, men det kan hända att Faramir gjorde det enda rätta i att låta dem gå. Sauron har nu hela sin uppmärksamhet på kriget, och därmed har två små hober en chans att slinka igenom hans linjer och kunna förgöra ringen.

Denethor Men vi behöver ringen! Du har missat ditt livs viktigaste tillfälle, Faramir! Boromir hade aldrig begått samma misstag!

Gandalf Nej, Denethor, bara ondskan behöver ringen, ty den kan bara brukas till ondo. Har du inte lärt dig det ännu, du som är så vis?

Denethor Men den hade behövts som vapen mot ondskan! Nu kan ingenting stoppa Sauron och hans vanvetthysteri att vilja förstöra hela världen bara för att få behärska den! Som om ruiner och rök och brand och lik vore något värt att härska över! Men han med sina orcher har satt sig i sinnet att utplåna allt mänskligt, gott och skönt, och vi kan inte stoppa honom!

Faramir Jag ska rida ut och stoppa honom, far, med alla Gondors och Rohans kvarvarande riddare, till försvar för allt mänskligt, gott och skönt, om så det blir det sista jag gör i livet.

Denethor Du hade sluppit det om du haft ringen eller Frodo med dig!

Faramir Så att du kunnat bli en annan galen Sauron, far?

Denethor Ut med dig! Samla dina led, och bered dig på Gondors sista strid!

Faramir Jag hoppas du välkomnar mig tillbaka efter striden.

Denethor Det beror på i vilket skick du kommer tillbaka! (*Faramir går med sina män.*)

Du har inte svarat på min fråga, Gandalf olyckskråka. Varför är dina vänner inte med dig? Var är segrarna från Helms Klyfta? Var är Aragorn, Legolas och Gimli med den siste hobben?

Pippin Merry är i goda händer hos prinsessan Eowyn. De kommer nog hit tillsammans före slaget.

Gandalf Aragorn söker förstärkning på inrådan av alverna. Legolas och Gimli är med honom. De kommer nog i tid till slaget.

Denethor "Nog," säger du! Du far bara med olycksbud! Ge dig iväg! Gör nytta i staden! Inspektera befästningarna, stärk generalernas moral om du kan, för det kan behövas, men håll dig utanför min dörr! Min son Boromir är död, och min son Faramir har svikit mig!

(*Gandalf ser att det är inget att göra.*)

Gandalf Kom, Pippin. Vi går.

Denethor Nej, lämna den lille här. Han kanske kan uppmuntra mig. Du måste känna till många sagor från nordanlanden, min lille vän. Stanna här, och berätta för mig om svunna tider och avlägsna platser, så långt från verkligheten som möjligt.

Pippin Då måste jag få berätta om Rivendell och Lothlorien.

Denethor Ja, gör det, är du snäll. Jag behöver något annat att tänka på än den världens undergång som vi står inför.

(*Gandalf går. Pippin blir kvar hos Denethor.*)

Pippin Stanna, Gandalf!

Denethor Du är väl inte rädd för mig, Pippin lille?

Pippin Vad har jag att vara rädd för? Jag är hob från Fylket som inte har något med världens makt att göra.

Denethor Just därför kan jag stå ut med dig som omväxling. Jag har haft för mycket med världens makt att göra och står därför inte ut med någon människa som är inblandad i dess hopplösa väsen. Berätta nu vad du ser där nere på slätten. Berätta för mig hur världen går under.

Pippin (toeksam först) Mörkret sprider sig, och Mordors krafter kommer krälände över slätten från alla riktningar i norr och öster med brinnande facklor.

Denethor De har förstås både troll och maskiner, murbräckor och stormstegar, anfallstorn och annat otyg. Hur många är de?

Pippin Minst tio tusen.

Denethor Och vi är knappt tusen. Alltså har vi ingen chans. Har min son Faramir ridit ut att möta fienden?

Pippin En stolt men tragisk syn det är, Gondors ädlaste riddare i skinande glänsande rustningar på Gondors vackraste hästar, ett hundratal mot tiotusen, rena självmordsattacken....

Denethor Jag beordrade den och är ansvarig för den. Berätta hur det går. Dör de till sista man?

Pippin Men de slåss som tigrar, och orchmassorna viker för dem. Men de är för många, och Faramir och hans riddare är för få, om de så även slaktar tjugo orcher per man har de ingen chans. Nu sviktar attacken och drunknar i övermaktens mörker. Jag ser dem knappt längre. Nu vänder de tillbaka. En tredjedel av dem måste ha strukit med, men minst tusen orcher ligger slaktade kvar på Pelennors slagfält.

Denethor Ser du Faramir?

Pippin Fyra av riddarna bär på en sårad överste. Det kan vara deras ledare. Det kan vara Faramir.

Denethor Då är han död. Saken är klar. Jag får begrava mina söner och själv offra mig i deras begängelsebål, ty ingen fader kan överleva alla sina söner.

Pippin Men nu händer det något! Rohans ryttare! Det måste vara de! Äntligen!

Denethor Var ser du dem?

Pippin En ny grann skinande styrka av strålande riddare på världens smäckraste hästar i mycket större antal och slagkraft än Faramirs skvadron! Det är Rohans ryttare!

Denethor De kommer för sent.

Pippin Det är aldrig för sent! Hela Mordors armé skälver och ryggar tillbaka! Rohans ryttare splittrar deras led! De flyr!

Denethor Än är inte natten förbi. Än är inte slaget vunnet. Ännu är Minas Tirith dödligt hotat. *(Ett fruktansvärt skalv genomtränger borgen.)*

Pippin Vad var det?

Denethor De har nått fram till stadsporten och sprängt den. Nu kan inte ens Rohans ryttare längre rädda Minas Tirith. Gandalf själv är lika maktlös som Saruman. Endast ringen har makten, och ringen är i Mordors händer.... Det är lika bra jag går att förbereda mina söners begravningsbål, så att vi blir färdiga med den saken innan orcherna kommer och stör oss.

Pippin Ännu en syn!

Denethor Vad är det nu då?

Pippin Skepp kommer seglande upp för Anduin!

Denethor Vad är det för segel?

Pippin Svarta segel. Men det är många skepp och väl beväpnade och bestyckade. De kommer säkert med förstärkningar.

Denethor Inte till oss i så fall. Är det svarta segel är det korsarerna från Umbar som kommer för att hjälpa orcherna.

Pippin (nedslagen) Det verkar så. Hela orcharmén jublar. Det oändliga havet av monster och orcher fylls av nytt initiativ och börjar motstå Rohans ryttare. Men vad händer nu?

Denethor Det frågar jag dig.

Pippin Ledarskeppet vecklar ut en väldig fana. Det är inte Mordors tecken utan Gondors.

Denethor Hur vet du det?

Pippin Se själv! Ett vitt träd med sju stjärnor över det och en krona över alltsammans!

Denethor Kan det vara sant?

Pippin Och mörkret viker! Det kan ej motstå dagen! Hela orcharmén grips av plötslig panik!

Denethor Kan det vara sant? Skulle konungen komma tillbaka till Gondor? Då kan jag sluta mina dagar med den äran efter att ha sett min konungs gryning. Men vem är han?

Pippin Nu stormar de i land! Orcherna flyr som yra höns i alla riktningar, och det är bara att slakta dem som halta lämlar! De har ingen chans! Dagen är vunnen! Segern är här!

Faramir (sårad, kommer in med Gandalf som stöd) Far, har du sett? Det är konungen! Han har kommit tillbaka efter flera mansåldrar!

Denethor Det ser onekligen så ut. Men vem är han? Varifrån kommer han?

Gandalf Jag är rädd, Denethor, att jag delvis är ansvarig för detta som förtigit för dig den goda nyheten då du bara väntade dig dåliga. Konungen som kommit tillbaka är känd för många av oss som Aragorn Stegaren från norr.

Denethor Och han är Isildurs arvinge, som högg ringen av Saurons arm?

Gandalf Han är den ende arvingen. (*till Pippin*) Och han har kommit tillbaka med Legolas och Gimli och flera hundra andra omistliga odödliga riddare.

Denethor Huvudsaken är att min son lever. Kom i mina armar, min son. (*omfamnar Faramir*) Hur är det med dig?

Faramir Bara en pil genom skuldran. Inget att bekymra sig om.

Denethor Så vi får verkligen leva? Gondor har besekrat Mordor? Ljuset har besekrat mörkret?

Gandalf Det finns inget mörker utan ljus, Denethor. Ljuset segrar alltid.

Denethor För en gångs skull, Gandalf, har du inte kommit med dåliga nyheter. Och jag kan äntligen lägga från mig det tunga ansvaret för Gondors styrelse, ty jag ser nu med egna ögon av den seger han leder med ljuset där nere på slätten att vår konung har kommit tillbaka. För första gången kan jag tro på en seger över mörkret, Mordor och Sauron.

Gandalf Dagen har bara börjat, och mycket återstår innan vi har nått middagen. Vi har två hober kvar i Mordor och en ännu värre armé av orcher vid den norra svarta porten.

Denethor Börja inte nu igen. Den här dagen är en seger, och ingenting kan fördunkla den!

(*lägger andra armen om Gandalf. De går alla ut tillsammans under hjärtlig förtrolighet.*)

Akt V scen 1. Tornkammaren i en ruggig borg.
Frodo ligger medvetlös på ett operationsbord.

orch 1 Ge fan i att kladda! Det var jag som fann honom!

orch 2 Vi delar väl lika, Urkslurk? Jag såg honom först!

2 Ditt skitiga stinkfly, du bara lortar ner honom! Allt du kladdar vid blir lortigt och äckligt, så när du är klar med honom är det bara ruttnande skinnslamsor kvar!

1 Han är min, och hör sen!

3 Glöm inte mig! Jag måste också få min andel!

1 Din skelande loppa, stick hem till ditt ormgryt, eller jag sparkar ner dig i helvete!

4 Vi måste alla dela lika. Det är lagen. Vi plundrar alla lika.

1 Vi har problem, Gurgelök! Vi är för många orcher här om samma byte!

2 Stick åt helvete, era stinkande djävlar, eller ni ska få se på fan!

3 Som om vi inte hade gjort det redan, din dräglande tandröta!

1 Nu fan får det bli någon ordning här, era fisiga stinkpaddor, om vi ska kunna dissekera ett livslevande människokryp här!

4 Vem är det kanske som bråkar med vem, era missfallsmonster?

2 Nu får det vara nog, era avgrundsvåp! Stick, eller jag drämmer till!

3 Ni ska inte tro att ni är bättre än oss andra orcher bara för att ni tagit ett människokryp levande!

2 Hade du hellre sett att vi slitit upp honom genast, så att ni fått resterna av hans as?

4 Ni vill ju inte dela med er, era tandlösa asgamar!

1 Håll käften, era pruttiga gaphalsar! Ge oss en chans att koncentrera oss! Vi måste ju undersöka fyndet först!

2 Ja men sätt i gång då nån gång, din mosiga spyfluga!

3 Ni kan ju inte ens stycka upp ett lik ordentligt!

4 Håll käften! Ge dom darriga dårarna en chans!

1 Låt se! Vad har vi här? Ingenting! Bara trasiga kläder! Men vad är detta? *(klär av Frodo och får fram hans älvasmidda väst.)*

3 Du Gluggblurp, han har hittat något.

4 Då har vi rätt till vår del, Rapburk!

2 En äkta månmithrilskjorta!

1 Den är min! Den är min!

2 Nej, den är min! Den är min!

3 Kom igen, Gluggblurp. Där finns byte att dela på.

4 Du sa det, Rapburk!

(1 och 2 slåss, 3 och 4 angriper dem.)

2 Hit med skjortan!

1 Den är min!

3 Den är vår!

4 Vi har rätt att dela!

(De slåss.)

Sam (dyker upp, utom hörhåll och räckhåll) Här är de, de eländiga missfostren. Så det var hit de tog honom, och de har nästan flått honom levande, de djävlar! Men låt dem slåss och göra slut på varandra! Jag kan vänta.

2 Har du fått nog, din slemmiga stinkhög?

1 Ni har inget här att göra, era snoriga likmaskar! Ni ska ju hålla vakt!

4 Vi har rätt till vår del av bytet, era variga rövare!

2 Håll käften, din stinkdyvel! *(genomborrar honom)*

1 En mindre.

3 Du har ingen rätt att stjäla allting ensam, din likbög!

1 Inte? *(genomborrar honom)*

2 Två mindre.

1 Så, Gurgelök, låter du mig nu äntligen dissekera honom?

2 Du ska inte få allting själv, din loppkorv!

1 Ska du få allting då, din snorpölsa?

2 Jag har rätt till min del, din drypande fläskbak!

1 Det sade också Gluggblurp och Rapburk!

2 Är du dum, eller?

(De slåss.)

Sam (bevakar dem) Låt dem slåss, Frodo, så räddar jag dig sedan.

1 Ditt förbannade slafsmonster, vad fan skulle du börja bråka för!

2 Vem var det som började bråka med vem, din fotsvettiga mastodont!

1 Du ska alltid sticka näsan i blöt, din möglande myrslok!
2 Är du dum, eller? (*De slåss.*)
1 Gurgel! Gurgel!
2 Urk! Rap! Grrr!
(*de slåss under rytande gutturala och andra oläten, tills 1 genomborrar 2*)
1 Äntligen! Nu kan jag börja dissekera snorvalpen!
Sam Nej du, det gör du inte över min döda kropp!
1 En till!
Sam Och levande! Du rör inte Frodo!
1 Din parvel! Stick hem till mamma!
Sam Hon är inte här!
1 Vem var det då som gav dig det där leksakssvärdet?
Sam Det är ett svärd som dvärgar dräper orcher med!
1 Du är så löjlig så man får spader, ditt skrattretande asyngel!
Sam Och du, ditt stinkande rövhål, hör hemma i kloakerna!
1 Det var dit jag bad dig sticka hem till mamma!
Sam Hon är inte där!
1 Stick hem då!
Sam Gör det själv, din falska bastard!
1 Ingen kallar mig för falsk!
Sam Jag har just gjort det!
1 Kom hit, ditt fä, så får jag massakrera dig!
Sam Massakrerar bäst som massakrerar sist!
1 Precis min mening!
Sam Kom an, din likbög!
1 Din inbitna loppa, kom hit så ska jag spetsa dig!
Sam Ditt larviga benrangel, du kan inte skrämma en bärfis med all din fulhet!
1 Kallar du mig ful, din infernaliska skitunge!
Sam Fulast i världen, din skithög!
1 Du är ju rena skitstöveln, din slamkrypare!
Sam Och du är oduglig till och med som kråkskrämma!
1 Ingen ska komma hit och förolämpa mig!
Sam Det är ju det jag gör!
1 Nu har jag fått nog!
Sam Ge upp då, din pladdrande dynghög!
1 En riktig Uruk-Hai ger aldrig upp!
Sam Vad kallade du dig? En urk-haj?
1 Namnet var Urkslurk Burkglögg!
Sam Det passar dig, ditt vidunderliga fiasko!
1 Nu har jag fått nog!
Sam Sätt i gång då! Jag har inte heller hela dagen på mig!
1 Din bajsiga fegis, det är du som aldrig sätter i gång!
Sam Du pratar som du slåss, ditt malätta benrangel!
1 Nu har jag fått nog!
Sam Du upprepar dig! Kom med nåt annat!
1 Vadå till exempel?
Sam Se bakom dig!
1 (*ser bakom sig*) Vadå?
Sam (*spetsar honom med sitt lilla dvärgsvärd*) Gick du på den lätte!
1 Urk! (*stupar*)

Sam Frodo! Frodo! (*skyndar fram till honom*)
 Frodo (*vaknar till*) Vad hände? Var är jag?
 Sam Orchererna fann dig när du stred med spindelmonstret, som hade stungit dig livlös! Orchererna förde dig hit!
 Frodo Sam! Vad glad jag är att se dig!
 Sam Vad tror du jag är då? (*de faller lyckliga i varandras armar*) Frodo! Vilka helveten vi har gått igenom! Och vilka helveten vi har kvar att gå igenom!
 Frodo Tog orchererna ringen?
 Sam Nej, Frodo. Jag har den. Men vi måste skynda oss härifrån. Det kan komma fler orcher.
 Frodo Tog du den från mig?
 Sam Frodo, det där spindelmonstret högg dig bakifrån! Det bakade in dig i sina spindelnät! Jag fick inget liv i dig! Jag trodde du var död! Så jag tog ringen för säkerhets skull, för att i värsta fall föra den vidare till vulkanen där borta. Men så hörde jag orchererna ta hand om dig och att du inte var död, så jag vände tillbaka för att få dig med mig. Orchererna har slagits om dig sen dess.
 Frodo Så det är därför det ligger så många döda orcher här.
 Sam Ja. Det var inte jag som dödade dem.
 Frodo Utom den sista, men han tycks leva ännu.
 Sam Men han har inte långt kvar. Låt oss skynda innan han kallar på förstärkning!
 Frodo Ringen, Sam. Jag är ringbäraren.
 Sam Ja, Frodo. Det är du. (*tar av sig ringen i dess kedja och hänger den tillbaka på Frodo*)
 Frodo Nu kan vi fortsätta tillsammans. (*de skyndar sig ut*)
 orch 1 Urk!
 (*Plötsligt faller ett stort mörker över scenen, och det hörs en kraftig duns och ett isande skri.*)
 Nazgul!
 Bel-Fegor (*kommer rusande in*) Vad har hänt här?
 orchen Spioner!
 Bel-Fegor Hur många?
 orchen Två små.
 Bel-Fegor Barn?
 orchen Nästan.
 Bel-Fegor (*ser de döda eller halvdöda stönande orchererna*) Har de gjort detta?
 orchen Nej. Vi slogs om parvelns kläder.
 Bel-Fegor Fann ni något?
 orchen En alvskjorta.
 Bel-Fegor Var det allt?
 orchen Ja.
 Bel-Fegor Inga smycken? Ingen ring?
 orchen Nej, mästare. Bara kläder.
 Bel-Fegor Era imbecilla odugliga missfoster! (*går fram och begraver sitt långa svärd i honom. Skyndar sedan vidare ut.*)
 orchen Urk! Ja, mästare! (*dör*)

Scen 2. Barad-Dûr.

Sauron Falskt alarm igen! Falska spioner överallt! Jag härskar över hav av idioter, och de bara klantar till alltsammans hela tiden, strider mot varandra, slåss till döds för ingenting för att få äta upp varandra, ställer till med kaos, skapar oordning i

leden, missar allt väsentligt, grälar till förbannelse och bara trampar i klaveret. Skall jag fylla hela världen då med dessa grymma fula dårar, som är bara bra till för att sprida skräck och döda allt förnuft och levande och sist varandra? Ja, jag måste löpa linan ut och avsluta vad jag har börjat. Ingenting kan rädda världen ty jag har beslutat våldta den en gång för alla, och jag står inför mitt företags fullbordan. Gandalf och den fria världen har ej någon chans. Vi måste krossa den en gång för alla. Deras segrar över Saruman, den värdelösa narren, vid Helms Klyfta, Isengard och Minas Tirith saknar all betydelse, ty nu skall Mordor utspy alla sina uppladdade styrkor genom Mordors norra port Morannon, där de samlade arméerna från Gondor, Rohan och Eriador har dumt infunnit sig för att bli krossade tillsammans. Vilka dårar dessa godhetens och frihetens försvarare är i sin ädlaste naiva enfald!

(Bel-Fegor inkommer.)

Bel-Fegor? Tillbaka? Mera falskt alarm?

Bel-Fegor Det var för en gångs skull ej falskt.

Sauron Har ni fått tag i dem?

Bel-Fegor De fångade en hob i Kirth Ungol.

Sauron Vilken av dem? Var är ringen? Var det rätt person? De tog väl vara på varendaste detalj i hobens utrustning och på hans kropp?

Bel-Fegor De fann en dyrbar brynja på honom av renaste månmithrilsilver tillverkad av dvärgarna.

Sauron Det var den rätte! Fann de ringen?

Bel-Fegor Nej, de började dumt slåss om skjortan.

Sauron Och?

Bel-Fegor Det gick som det mest går när orcher grälar, slåss och bråkar med varandra. De tog livet av varandra.

Sauron Och hoben?

Bel-Fegor Han kom därför undan.

Sauron Har ni inte funnit honom?

Bel-Fegor Vi har minutiöst rannsakat hela Mordor. Vi har bara funnit Gollum.

Sauron Gollum är ju dem på spåren! Har vi Gollum har vi dem!

Bel-Fegor Men Gollum slinker hela tiden undan, han är avskydd till och med av orcherna, och direktivet är ju att man ej skall röra honom.

Sauron Ja, för endast han kan finna hoberna, och de har ringen! Men ni fångar hoberna, och ändå får ni inte ringen! Dina orcher släppte dem ifrån sig och kan bara slåss om deras värdelösa kläder!

Bel-Fegor Ingenting är värdefullare än mithril-silver.

Sauron Men de glömmer ringen!

Bel-Fegor De vet ingenting om ringen. De har bara order att tillvarataga allt.

Sauron Det inbegriper ringen! Jag behöver den! Jag kan ej vinna kriget utan den!

Bel-Fegor Vi söker den och hoberna.

Sauron Ni fann dem, men ni ger dem lösa, medan alla dina orcher bara slår ihjäl varandra!

Bel-Fegor Jag beklagar.

Sauron Du är värdelös! Du kanske ljuger! Du har tagit ringen själv!

Bel-Fegor Jag har ej sett den.

Sauron Jag kan inte längre lita på dig, och jag måste vara säker! *(hugger huvudet av honom)* Oduglige sate! Jag har mördat Nazguls överste, den siste av de nio initierade ringsmidarna, men han behövdes inte längre. Vi har världen inom vår kontroll. Ett sista slag nu vid Morannon, och den fria världen har ej sedan några vapen kvar. All motståndskraft är redan bruten, och jag kan befolka hela världen

med mina tyranner, troll och monster. Men var är min ring? Vart är de stackars vandrarna på väg med den egentligen?

(Marken börjar skälva. Dovt dån som inför en jordbävning.)

Vad händer? *(springer till ett fönster. I fjärran ses Domedagsbergets vulkan börja få ett utbrott.)* Domedagens berg! Vulkanen! De är där! De arma varelserna! De är framme! Gandalfs verk! Naturligtvis! De ämnar slänga ringen i vulkanen och så slutgiltigt förinta den! Förbannelse! Förbannelse! Förbannelse!

(Man ser utbrottet äga rum genom fönstret, allt färgas rött av flammorna, öronbedövande brak.)

Sauron (störtar samman) Jag är förlorad! Det är slutet på allting!

(Braket maximeras. Blackout. Man hör allt störta samman.)

Scen 3. Minas Tirith.

Faramir (med blessyrer men på benen, på en terass med utsikt mot öster, vackert väder)

Denna ohyggliga väntan! En vecka sedan hären avtågade, och inte ett tecken till liv. Är de alla förlorade? Men då hade landet översvämmats av orcher och svarta ryttare. I stället ingenting utom ovisshet, och världen håller andan. Men vem kommer här om inte den vackraste av alla patienter?

Eowyn Min herre, ni går här av och an i oro alla dagar.

Faramir Har jag inte anledning? Men ni med er illa tilltygade arm borde hålla er stilla.

Eowyn Jag lider av samma oro som ni.

Faramir Ni, en så vacker kvinna, borde aldrig ha ridit ut i en så otäck strid.

Eowyn Jag är sköldmö av naturen, som alla vi ridande kvinnor av Rohan. Min skönhet och kvinnlighet befriar mig inte från vapentjänst, allra minst, när våra båda länder är i fara.

Faramir Ni blev segertecknet för oss alla. Med er i täten måste mörkrets krafter falla platt till marken.

Eowyn Ja, ty sådan är den sanna kvinnligheten. Men vi vet det båda, att det var Aragorns ankomst som avgjorde striden.

Faramir Ja, vår nye äntligen återkomne konung. Men han gav sig av igen, och ingen vet på vilka öden.

Eowyn Vi är båda sårade, och bara därför fick vi inte vara med.

Faramir Och ovissheten är förskräcklig. Ni hade innerliga känslor för den oemotståndlige Aragorn.

Eowyn Vem hade inte det? Men jag var ej för honom.

Faramir Ni menar det?

Eowyn Jag skulle annars ej förkunna det.

Faramir Så det finns hopp – för mig?

Eowyn Jag tror, min gode Faramir, att vi står närmare varandra än vi båda anar.

Faramir Jag har dyrkat er från början ej blott för er skönhet och ert långa blonda hår – behåll det alltid utslaget, så solen själv får konkurrera med dess prakt och lyskraft – och ej blott för er magnificens som ryttarinna; men mest för att ni inunder denna ytas ridderliga rustning dock förblir en kvinna med den ödmjukaste innerliga varma mjukhet.

Eowyn Jag kan inte rå för att jag är en kvinna.

Faramir Och kan jag då rå för att jag älskar er?

Eowyn (söker sig till honom) Vi möts i Domedagens tecken och förenas i det ögonblick då hela världen hänger på ett hår. Så må vi ej förneka kärleken vi hyser för varandra men med den i stället trotsa världens undergång.

Faramir Så talar en sann sköldmö.

(De omfamnas. Pippin kommer in entusiastiskt.)

Pippin De kommer! De kommer! Den vita hären kommer tillbaka! Oj, förlåt!

(märker att han kommit olämpligt)

Faramir Är det sant? Kan det vara sant?

Pippin Se själv!

Faramir Lille vän, du har bättre ögon än jag. Ja, jag ser. De kommer ridande. Det måste vara segerns tecken. Larma hela staden! Rusta till beredskap blott för fest och glädje! De har överlevt!

Eowyn Det kändes som en suck som utgick ifrån hela världen av befrielse och lättnad, som om en vulkan helt tappat luften, slocknat och kollapsat. Luften verkar renare än på ett sekel minst. Kan det då vara övergången till en ny och bättre värld?

Faramir Det ser ej sämre ut.

Pippin Ja, det är Gandalf själv med Aragorn och Legolas och hela deras följe! De har segrat!

Faramir Det är tillräckligt för att hela världen skall tillfriskna efter en besvärlig lång tids sjukdom.

Denethor (kommer in) Ser ni segertecknet? Äntligen kan det bli ordning i vår värld igen! Det verkar som om vi har segrat.

Faramir Ja, det verkar som om vi har segrat med besked. Den här som återkommer verkar vara vid det närmaste intakt.

Denethor Och hela staden jublar. Alla förbereder helt spontant en jubelfest att vara länge till vår konungs ära.

Faramir (med armen om Eowyn) Du förblir vår riksmarskalk, min far, ty ödet drager mig till Rohan.

Denethor Du menar inte....

Faramir Jo, att Rohan har erövrat mig. Jag är bortrövad med min själ och lär förbli bergtagen av min mö för resten av mitt liv.

Denethor Min son, det höjer endast och fördubblar hela festen.

en härold Konung Aragorn och Gandalf med följe!

(Alla gör entré: Aragorn med Gandalf, Legolas och Gimli, Frodo, Sam och Merry med imponerande följe.)

Aragorn Det är över. Sauron är fallen. Aldrig mer kan mörkrets krafter överflygla världen, ty igenom dessa tappra hobers hjälp är maktens ring slutgiltigt bruten.

Pippin Sam och Frodo! Äntligen! Det var på tiden! Jag har saknat er! Ni anar inte hur vi här har gått och oroat oss för er!

Sam Helt i onödan, Pippin.

Pippin Hur fick ni ringen ned i kratern?

Frodo Gollum hjälpte oss. Vi hade aldrig klarat oss förutan honom.

Pippin Och var är Gollum?

Gandalf Han behagade att följa med sin ring, ty den var hans.

Sam Han ville ej förlora den.

Pippin Så han gick bet på att förlora den.

Sam Ja, han bet av den.

Aragorn Pladdra får ni göra sedan, hober. Vi har mycket att organisera. Faramir, jag ser att du har tagit hand om jungfru Eowyn.

Faramir Nej, det är hon som tagit hand om mig.

Aragorn Sak samma. Det är lika bra. Det passar utmärkt, då det bidrar till föreningen av Gondor, Numenor och Rohan i en ny och bättre tid av ljus och klarhet utan störningar av mörka element och sabotage.

Gandalf Vi väntar inom kort en ankomst av de ledande från Lorien och Rivendell i ett nytt rådslag, Elronds andra, för att bygga upp en framtid för vår mänsklighet och utan orcher.

Aragorn Du har varit ledaren i detta, Gandalf, som har fört initiativet genom alla prövningar och kriser fram till detta enastående och underbara resultat.

Gandalf Jag gjorde bara vad jag kunde, vilket var det bästa som jag kunde göra. Man kan ju åtminstone då alltid även i den värsta motgång göra det bästa av saken. Men vår största tacksamhet bör riktas uteslutande till Sam och Frodo, utan vilkas insats allting hade gått i stöpet och all världen hade gått förlorad.

Frodo Tacka Gollum.

Gandalf Han är död.

Sam Vi får väl då försöka göra alla rättvisa i någon sång om hela saken.

Frodo Vi får göra gamle Bilbo till vår kritiska åhörare och medhjälpare som lektor.

Pippin Det passar honom säkert bra, den gamle oförbätterlige diktaren!

Gandalf Det får bli ert bekymmer att sortera ut all sanning från all fantasi, om det nu går. Vi måste förbereda rådslaget om världens framtid.

Legolas Det blir sista gången som vi alver ger er människor ett handtag.

Gandalf Ämnar ni försvinna?

Legolas Nej, blott grunda nya världar, skapa ny natur och forma framtida miljöer för vidareutveckling av livet.

Gandalf Er långsiktighet går alltid längre än vad människor kan tänka och ens föreställa sig.

Legolas Det är just därför vi finns till. Att människorna förnekar oss är deras dumhet och begränsning. Vi består ändå och lever oberoende av dem och fullgör våra plikter och vad som är nödvändigt för livets kontinuitet trots deras sabotage och dumma uppfinning av ondska.

Gandalf Att ni aldrig tröttnar på vår dumma mänsklighet.

Legolas Att människorna aldrig tröttnar på sin egen dumhet.

Denethor Konung Theoden av Rohan väntar på att få välkomna hela sällskapet till sin bankett till ära för vår fred och nya värld, en fest som där ska bli bestående.

Aragorn Vi får ej låta honom vänta. Låt mig eskortera er, prins Faramir och jungfru Eowyn, ty även er har vi att fira.

Eowyn Säg blott ej, kung Aragorn, att ni ämnar förbli en ungarl.

Aragorn Jungfru Arwen väntas hit med Elrond och Galadriel. Jag hade redan långt förrän jag såg er, jungfru Eowyn, lagt mitt hjärta och min själ i Arwens händer.

Eowyn Det gläder mig, ty utan kvinnligheten står sig manligheten slätt.

Aragorn Ni kommer att bli goda vänner.

(Theoden och Eomer inkommer.)

Kung Theoden! Jag trodde att ni redan ridit hem till Rohan.

Theoden Ädle Aragorn, vår ärekrönte högste konung, jag är faktiskt dit på väg, vi har ju brådskande affärer att där ordna upp i hela landet efter denna ofreds omstörtande turbulenser; men vi mötte på vår väg mot norr ett sällsamt sällskap, som fick oss att ändra vårt beslut och komma hit i stället efter er som deras förtrupp.

Aragorn Vad är det för sällskap du kan mena?

Eomer De är med oss, och de kommer här.

(Hela älvahovet kommer med Elrond, Arwen och Galadriel med många andra.)

Galadriel Var hälsad, konung, segrare och äntlig fridsfurste för denna världen!

Aragorn Ni är redan här! Vad fröjd, min fader Elrond! Och med jungfru Arwen!

Elrond Det var ingenting att vänta på när vi såg molnet flykta över Mordor. Ja, det vet ju Gandalf, att allt var förutbestämt. Det kunde ej gått annorlunda. Arwen ville inte vänta. Alltså är hon här.

Aragorn (böjer knä för Elrond) Min fader, jag har vunnit kungakronan över Arnor, Numenor och Gondor. Har jag därmed äntligen nu även vunnit jungfru Arwen, som jag alltid älskat och som alltid älskat mig?

Elrond Det har du gjort och med den äran. När du växte upp hos oss i hemlighet som barn och Sauron rannsokade världen efter Isildurs arvtagare, och jag såg hur du och min dotter fattade ett farligt tycke för varandra, såg jag redan hela händelsetutvecklingen, och därför var jag svår mot dig, men jag var bara realistisk. Jag var tvungen att i ärlighetens namn från början förelägga dig situationen, och jag dolde ingenting för Arwen.

Arwen Aragorn, vi gifte oss som själar redan när vi lekte oskyldigt som barn. Jag gav mig redan då åt dig, och när du reste omkring världen under årtal som Stegaren och undersökte Isengard och Mordor, Moria och alla världens mörka hemligheter var jag alltid med dig. Jag var din, fastän jag visste att den möjligheten fanns att jag ej någonsin skulle få äga dig men alltid blott förlora dig.

Aragorn Du visade för mig scenariot av min undergång och världens, fader Elrond, och därmed så gav du mig en sak att kämpa för, min utmaning för livet. Aldrig att jag backade inför den. Ja, jag gjorde allt för att besegra onskans makt i Mordor, och jag visste att jag inte hade någon chans, att världens undergång var ofrånkomlig, att jag aldrig kunde vinna Arwen, och att jag var dömd till livslång fåfång kamp mot misslyckandets vanmakt; tills jag sammanträffade med Gandalf, som fått veta att en hobbit i utkanten av världen råkat komma över härskarringen. Därmed vändes i ett enda ögonblick all världens öde och min lycka, och jag såg för första gången möjlighet att lyckas vinna dig, fastän du var en älva, jungfru Arwen, och jag blott en vanlig människa.

Elrond Du uppfostrades av oss, fick vår undervisning, mottog all din utbildning av oss, vi fostrade dig som en av oss just i hoppet om att kanske trots allt du just skulle kunna frälsa världen, du blev en av oss i allt utom i din konstitution. Allenast i den fullständiga återuppriktelsen av Gondor och dess konungs ära kunde du trots allt ha möjlighet att få en älva till din drottning. Alla dessa omöjliga dödfödda förhoppningar har du infriat, och det är nu mitt livs högsta glädje, lycka och triumf att äntligen få låta er två få varandra.

Aragorn Fader Elrond, denna lycka innebär att det ej längre är nödvändigt för ert älvasläkte att dra bort och överge vår mänskovärld.

Elrond Det även var beslutat långt i förväg. Även om nu världen trots allt kan bli mänsklig och befolkas av godhjärtade och vackra människor, som alla ni nu här närvarande, så måste vi dock vara konsekventa och bege oss över havet västerut mot nya världar att förlova och bereda som försäkring åt en framtid. Och på samma sätt predestinerat är det att vår tjänare och trollkarl Gandalf här skall följa med oss jämte Frodo, Legolas och Bilbo.

Frodo Lever gamle Bilbo ännu?

Elrond Ja, han lever. Han är trött och sover mycket men mår väl i Rivendell.

Galadriel Jag följer också med er. Kvar åt världen lämnar vi ett arv av skönhet, ett exempel åt en mänsklig framtid att försöka följa, godhet och förtröstan, vackra sagor och er två, kung Aragorn och drottning Arwen, som den världens vackraste gestalter och moraliska drömideal med era hov och länder av blott sköna ädla riddare, som Faramir och Eowyn här.

Sam Så det ska bara bli en ljuvlig mänskovärld av blonda och långhåriga lysande riddare och jungfrur i fullkomlig harmoni helt utan fula monstrosösa orcher?

Galadriel Någoting ditåt. Vi alver har gjort vad vi kunnat och vårt bästa och vår plikt. Det återstår för oss nu blott att ta i tu med nästa uppgift och gå vidare i den oändliga andliga kreativiteten.

Aragorn Vi behöver er, Galadriel.

Galadriel Min konung, ej blott man och kvinna, som vår Eowyn sade här, behöver nödvändigt varandra, men vi alla gör det, allt som lever, allt och alla måste samarbeta för att överleva. Även vi behöver överleva, och det gör vi med att alltid vandra vidare.

Theoden Så låt oss sluta denna konferens i ömsesidig harmoni och skönhet och nu koncentrera oss på dubbelt bröllopsfirande emellan konung Aragorn och älvkungens dotter, och emellan Faramir och Eowyn, Gondors son och Rohans dotter.

Aragorn Konung Theoden har talat!

Arwen Jag är din för evigt, Aragorn, nu äntligen.

Aragorn Vi får ej uppskjuta det längre.

Pippin och Merry Nu blir det fest och bröllop så att hela Fylket skulle avundas och längta efter oss!

Sam Vi får snart fara hem, ty äventyret är nu över.

Frodo Och jag kommer med er, om vi bara hämtar gamle Bilbo upp på vägen. Gandalf, slår du följe med oss?

Gandalf Ja, det gör jag faktiskt, för jag har ett ärende på vägen. Jag har ett och annat otalt med Tom Bombadil.

Frodo Den ende som ej påverkades av min ring!

Gandalf Den enda som måhända genomskådade att ringen var en bluff.

Aragorn, Legolas, Gimli och hoberna (häpnar) En bluff??!!

Gandalf Vi kan ej vara säkra. Men det är ett spørsmål som står mellan mig och vännen Tom.

Galadriel Vi får ej låta folket vänta längre. Nu till bröllopet och festerna!

Pippin, Merry och Sam Till bröllopen och festerna!

(Äntligen festligt uttåg och upplösning i ljusaste tänkbara frid, skönhet och harmoni.)

Slut.

(Grekland-Bulgarien, 18-25.3.2004)